

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૯ મું. વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૮. ચૈત્ર. અંક ૯ મો.

સમ્યક્-પ્રાર્થના.

(શાહલવિકીડિત)

વન્દો શ્રી જીનદેવને હર ઘડી દાતા મહા જ્ઞાનના,
જેનો સ્વાદ લહી થયાં જગતમાં નેતા સદા આપણું;
તે શ્રી આત્મરામ આ અવનિમાં આનંદ વિસ્તારજો,
સાથે આ શુભ લેખના રસિકને શાન્તિશ્ચિરં આપજો. ૧

કર્મવિપાક-જાવ.

(ગજલ.)

પડ્યે દુઃખ દીનતા બનતાં, મળ્યે સુખ મોહ ના ધરતાં;
કરમ વિપાકને વશ આ, જગત જાણે મુર્તિ મનમાં. ૧
જૂંટુટીના ઇસારામાં, લેદાતા શુંગ ડુંગરનાં;
કરમ પ્રતિકૂળ થાતા જ્યાં, મળે નહિં લીખ આથડતાં. ૨
અતુરાર્થ અને કુળહીન, કરમ અનુકૂળ થાતાં દીન;
બને નર શ્રેષ્ઠ એ ક્ષણમાં, પળે આજ્ઞા દશે દિશમાં. ૩
વિષમ આ કર્મની સૃષ્ટિ, કરલના પૃથ્વી સરખી;
પ્રભૂતાદિ વિષમતા માં, નહિં રત હોય યોગી જ્યાં. ૪
અલ્યાં થાં જે પ્રશમ શ્રેષ્ઠી, હતાં વળી શ્રુતના જ્ઞાની;
અહો ! દૂર દેવના યોગે, ભમ્યાં બહુ કાળ સંસારે. ૫

૨૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રથમ સામગ્રી સર્વે જ્યાં, રહે છે સ્થિર થાકીને;
 કરમ વિપાક પહોંચે છે, થતાં એ કાર્ય સિદ્ધિને. ૬
 ચરમ આવર્ત સાધુનાં, ધરમને દૂષણો દે છે;
 ચરમ આવર્ત નહિં તેનાં, ધરમને તો હરિ લેછે. ૭
 કરમના એ વિપાકોને, વિચારી સામ્યતા ધરજે;
 ચિદાનંદ રૂપ મકરંદના, જમર લોગી બની રેજે. ૮
 (જીસાસુ-ઉમેદવાર.)

શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થની યાત્રા વિધિ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૨ થી શરૂ.)

ઉક્ત તીર્થના સંબંધે કેટલીક પવિત્ર વસ્તુઓની ઓળખાણ અને તેમનો અદ્ભૂત મહિમા.

રાજાહનો (રાયણ વૃક્ષ) અને તેની નીચે રહેલાં પ્રભુનાં ચરણ.

આ રાયણનું વૃક્ષ શ્રી રિષભદેવ ભગવાનની પાદુકાવડે પવિત્ર ગણાય છે. શ્રી રિષભદેવ ભગવાન અનેક વખત આવી એ રાયણ નીચે સમવસર્યાં છે, તેથી તે પવિત્ર તીર્થની પેરે વંદનિક છે. તેનાં પત્ર, ફળ તથા શાખા ઉપર દેવતાઓના વાસ હોવાથી પ્રમાદવડે તે તોડવાં કે છેદવાં નહિં. જ્યારે કોઈ સંઘપતિ પૂર્ણ ભક્તિભાવથી તેની પ્રદક્ષિણા દે છે ત્યારે જ તે તેના ઉપર હર્ષથી દૂધ વર્ષાવે છે તો તે ઉભય લોકમાં સુખી થાય છે. જો તેની શુદ્ધ દ્રવ્યથી આદર સહિત પૂજા કરવામાં આવે તો તે સ્વપ્નમાં આવી સર્વ શુભ-શુભ કહી દેછે. વળી તેની આદર સહિત પૂજા કરવાથી ભૂત વેતાળ શાકિની રાક્ષસ પ્રમુખને વળગાડ હોય તે પણ જતો રહે છે અને ખીજા વિકાર પણ થઈ શકતા નથી. એ ઉત્તમ વૃક્ષનાં પત્ર, પુષ્પ કે શાખાદિક સહેજે પડેલાં હોય તો તેને આદર સહિત લઈ આવી જીવની જેમ સાચવવાં. એના જળનું સિંચન કરવાથી સર્વ વિઘ્નની શાંતિ થાય છે. એ પવિત્ર વૃક્ષને સાક્ષી રાખી જે દોસ્તી ખાંધે છે તે અત્યંત સુખ અનુભવી છેવટે પરમ પદ પ્રાપ્ત કરે છે. એ રાયણ

શ્રી શત્રુંજય મહા તીર્થ યાત્રા વિધિ.

૨૩૫

વૃક્ષથી પશ્ચિમ દિશા તરફ એક હલ્લેલ રસકુંપિકા છે. જે આસ્થા સહિત અકુમ તપનું આરાધન કરે તેવો કોઈક ભાગ્યવાન પુરૂષ તેના પ્રભાવથી તે રસ કુંપિકાનો રસ મેળવી શકે છે. તે રસના ગંધ માત્રથી લોહું સુવર્ણ થઈ જાય છે. એક રાજાદનીજ જે પ્રસન્ન હોય તો બીજી શાની જરૂર છે?

શત્રુંજયા નદી.

સૌરાષ્ટ્ર (સોરઠ) દેશમાં અનંત મહિમાથી પૂર્ણ અને અનંત સુકૃતનું સ્થાન એવું શત્રુંજય નામે મહાતીર્થ છે. તેનાં દર્શન, સ્પર્શન, શ્રવણ અને સ્તવનથી પણ પાપનો લોપ થઈ જાય છે. તે ક્ષણવારમાં પ્રાણીઓને સ્વર્ગનાં અને મોક્ષનાં સુખ આપે છે. તેના જેવું ત્રણ લોકને પાવન કરનાર કોઈ પણ બીજું તીર્થ નથી. તે શત્રુંજય મહાતીર્થની દક્ષિણ બાજુએ પ્રભાવિક જળથી પૂર્ણ એક શત્રુંજયા નામની નદી છે. શત્રુંજય મહાતીર્થને સ્પર્શી રહેલી હોવાથી તે નદી મહા પવિત્ર છે અને ગંગા સિંધુનાં દિવ્ય જળથી પણ અધિક ક્ષણદાયી છે. તેમાં (વિવેકથી) સ્નાન કરનારનું સકળ પાપ ધોવાઈ જાય છે. શત્રુંજય મહાતીર્થની તે જાણે વેણી હોય તેવી શોભે છે. વળી તે ગંગા નદીની પેરે પર્વ દિશા તરફ વહેનારી, અપર્વ સુકૃતનાં સ્થાન રૂપ, અનેક ઉત્તમ દ્રોણોવડે પ્રભાવવાળી, અને અત્યંત આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન કરતી છતી શત્રુંજયા, જાનહવો, પુંડરિકિણ્ણી, પાપકંપા, તીર્થભૂમિ અને હંસા એવાં અનેક નામથી પ્રખ્યાત છે. તેમાં કદંબગિરિ અને પુંડરિકગિરિ નામના શિખરની મધ્યમાં 'કમળ' નામનો એક મહા પ્રભાવિક દ્રહ છે. તેના જડવડે તેની મૃત્તિકા (માટી)નો પિંડ કરી જે નેત્ર ઉપર બાંધવામાં આવે તો 'સ્તાંધળાપણું' વિગેરે અનેક પ્રકારના નેત્ર વિકારનો નાશ થઈ જાય છે. વળી તે જળના પ્રભાવથી બીજા પણ ભૂત વેતાળાદિક જન્ય દોષો દૂર થઈ જાય છે. વળી તેમાં જીવની ઉત્પત્તિ થતી નથી.

શ્રી આદીશ્વર ભગવાનનું ભવ્ય મંદિર.

જેમાં હાલ મૂળ નાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાન બિરાજમાન છે તે ભવ્ય મંદિર સંબંધી કુમારપાળ પ્રબંધમાં આવી હકીકત છે

૨૩૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કે એકઠા કુમારપાળ રાજના ઉદયન મંત્રી સૌરાષ્ટ્ર દેશમાં યુદ્ધ પ્રસંગે ગયા હતા, તે વખતે શ્રી આદીશ્વર લગવાનનાં દર્શન કરવાની ઇચ્છાથી પોતે શત્રુજય ગિરિ ઉપર ચઢ્યા. ત્યાં શુદ્ધ શ્રદ્ધા સહિત પ્રભુની પૂજા આરતિ પ્રમુખ કૃત્ય કરીને જ્યારે ચૈત્યવંદન કરવા બેઠા ત્યારે કોઈ એક ઉંદર હીરાની વાટ લઈ કાષ્ટમય મંદિરની ફાટમાં પેસતો હતો તેને પૂજારીએ વારતાં જોયો. તે જોઈ કાષ્ટમય પ્રાસાદનો નાશ થઈ જવાની સંભાવના વિગેરેથી બેદ પામી મંત્રીશ્વર મનમાં વિચાર કરવા લાગ્યા કે મારી પાસે સારી સમૃદ્ધિ તથા અધિકાર છતાં આવા ઉત્તમ તીર્થ ઉપરનાં દેરાસરનો ઉદ્ધાર કર્યો નથી ત્યાં સુધી મારી સઘળી સંપત્તિ નિરર્થકજ છે. એમ વિચારી અભિગ્રહ લીધો કે જ્યાં સુધી આ જિનમંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર ન થાય ત્યાં સુધી મારે બ્રહ્મચર્ય પાળવું, એકજ વખત લોજન કરવું, ભૂમિ ઉપર સૂઈ રહેવું અને તાંબુલનો ત્યાગજ કરવો. આવી રીતનો અભિગ્રહ ધારીને પાટણ તરફ પાછા આવતાં માર્ગમાંજ મંત્રીશ્વરનું મરણ થયું તે વખતે પોતે ગ્રહણ કરેલો અભિગ્રહ સામંતોને જણાવી કહ્યું કે આ મારો મનોરથ પૂરો કરવા મારા પુત્રને કહેવું. મંત્રીશ્વરે ગ્રહણ કરેલા અભિગ્રહ મુજબ સામંતોના કહેવાથી તેના પુત્ર વળિલટ (બાહડ) મંત્રીએ શુભ મુહૂર્તે શત્રુજય ઉપરના મુખ્ય દેરાસરના જીર્ણોદ્ધારનું કામ આરંભ્યું. લગભગ બે વર્ષે જીર્ણકાષ્ટમય ચૈત્યના સ્થાને નવીન આરંભેલું ચૈત્ય તૈયાર થયું. તેની વધામણી લાવનારને મંત્રીએ સુવર્ણની બત્રીશ જીલો બક્ષીસ આપી. એવામાં બીજા કોઈ પુરૂષે આવી તે ચૈત્યમાં ફાટ પડયાનું જણાવ્યું તેને મંત્રીએ સુવર્ણની ચોસઠ જીલો આપી. કોઈએ તેનું કારણ પૂછવાથી મંત્રીએ જણાવ્યું કે અમારા જીવતાં તેમ થયું તે ઠીકજ થયું. કેમકે અમે જાતેજ તેનો ફરી ઉદ્ધાર કરાવશું. પછી તે ફાટ પડવાનું કારણ શોધી કઠાવીને માંહે રાખવામાં આવેલી ભમતી મજબૂત પાવાણું વડે પૂરાવી નાંખી. ત્રણે વર્ષે જીર્ણોદ્ધારનું કામ પૂર્ણ થયું. એ શુભ કાર્યમાં મંત્રીએ લગભગ ત્રણ કોડ દ્રવ્યનો વ્યય કર્યો વિક્રમ સંવત ૧૨૧૧ (કવચિત્ ૧૨૧૩) માં શ્રી હેમચંદ્ર આચાર્ય

શ્રી શત્રુજય મહા તીર્થ યાત્રાવિધિ.

૨૩૭

સમક્ષ મહોત્સવ સહિત ઉક્ત ચૈત્ય ઉપર સુવર્ણમય દંડ, કળશ, અને ધ્વજ ચઢાવ્યાં. ત્યારબાદ બીજા ઉદ્ધાર કરનારાઓએ મૂળ દેવળ ફરીને બંધાવ્યું જણાતું નથી, એ ઉપરથી મૂળ નાયકજીનું વર્તમાન લગ્ય દેરાસર બાહડ મંત્રીશ્વરનું કરાવેલું સિદ્ધ થાય છે. દેરાસરનો એસાર જોતાં પણ પ્રથમ રાખેલી ભમતી પૂરી નાંખેલી હોય એમ અનુમાન થઈ શકે છે.

સૂર્યોદ્યાન તથા તેમાં આવેલો સૂર્યોવર્ત અથવા સૂર્યકુંડ.

શ્રી શત્રુજય ગિરિની પૂર્વ દિશામાં સૂર્યોદ્યાન નામનું અતિ અદ્ભુત નંદન વન સરખું ઉદ્યાન છે. આ ઉદ્યાનમાં સર્વ કાર્યમાં ઉપયોગી એવી અનેક દિવ્ય આબધીઓ થાય છે. તેમાં સૂર્યોવર્ત નામનો કુંડ નિર્મળ જળથી ભરેલો છે. તે સર્વ રોગ સંબંધી પીડાનો નાશ કરે છે. એ સૂર્યકુંડના જળના એક બિંદુ માત્રથી અઢાર પ્રકારના કોઠદૂર થઈ જાય છે. અંદ્રચૂડ નામનો વિદ્યાધર પોતાની પ્રિયા સાથે ચૈત્રી પૂર્ણિમાની યાત્રા કરીને વિમાનમાં બેસી જતો હતો ત્યાં શત્રુજય ગિરિની નજીકમાં આ મનોહર ઉદ્યાન જોઈ પોતાની પ્રિયાની પ્રેરણાથી વિમાન નીચે ઉતારી ઉદ્યાનમાં તથા તેમાં આવેલા સૂર્યોવર્ત કુંડમાં યથેચ્છ ક્રીડા કરી પાછાં નિવર્તતાં તે કુંડનું પ્રભાવિક નિર્મળ જળ સાથે લઈ વિમાનમાં બેસી ચાલ્યાં. માર્ગમાં ચાલતાં નીચે દૃષ્ટિ નાખતાં મહીપાળ રાજાની ચતુરંગી સેના તેમના જોવામાં આવી. ચારે તરફ ઘણાં માણસોથી વીંટાયેલા રોગાર્ત મહીપાળ કુમારને જોઈ ક-રૂણા લાવી વિદ્યાધર પ્રત્યે તેની પ્રિયાએ કહ્યું કે આપની આજ્ઞા હોય તો આપણી સાથે રાખેલું સૂર્યોવર્ત કુંડનું જળ આ અતિ રોગાર્ત ઉપર સિંચું. વિદ્યાધરની અનુમતિથી તેણીએ મહીપાળ કુમાર ઉપર તે પ્રભાવિક જળના બિંદુઓ ફેપવ્યા કે તરતજ તેનું શરીર રોગ રહિત—નીરોગી બની ગયું. જેમ તાપથી કરમાઈ ગયેલું વૃક્ષ વર્ષાએને નવપલ્લવ થઈ જાય છે તેમ તે પ્રભાવિક જળનાં પ્રયોગથી મહીપાળનું શરીર પણ નવપલ્લવ થયું. કુષ્ઠાદિક રોગ માત્ર દૂર થવાથી તેનું શરીર દિવ્ય કાંતિવાળું બન્યું. અद्याપિ પણ તેના મહિમા સુપ્રસિદ્ધ છે.

૨૩૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચિદ્વાણુ તલાવડી.

જ્યારે સંઘપતિ શ્રી ભરતેશ્વર શ્રી સંઘ સહિત શ્રીનાભ ગણધરને આગળ કરીને શ્રી શત્રુઞ્જય મહાતીર્થની યાત્રા થે ઉપર ચઢ્યા ત્યારે ભરત મહારાજ ઉત્તર તરફના માર્ગે ચઢતા હતા અને બીજા સર્વે પોતપોતાની શક્તિ મુજબ જૂદે જૂદે રસ્તે કોતક વડે ચઢતા હતા. શ્રી સુધર્મા ગણધરના શિષ્ય શ્રી ચિદ્વાણુ નામના તપસ્વી મુનિ અનેક યાત્રિક લોકોથી વિંટાઈને પશ્ચિમ માર્ગ તરફથી ચઢતા હતા. ઉપર ચઢતાં ચઢતાં આગળ જતાં યાત્રિક લોકોને અત્યંત તૃષા લાગવાથી તેમણે ચિદ્વાણુ મુનિને પ્રાર્થના કરી કે મહારાજ ! તૃષા વડે અમારાં પ્રાણ ચાલ્યાં જાય છે. આ વાત સાંભળવાથી ચિદ્વાણુ મુનિએ કૃપા વડે તેમને પોતાનું જળપાત્ર ખતાવ્યું. ત્યારે તેમણે કહ્યું કે આટલા જળપાત્રથી અમારા સહુની તૃષા શાંત થઈ શકશે નહિ માટે આપ અમારી ઉપર કૃપા કરી લખિધવડે એટલું જળ ખતાવો કે સહુની તૃષ્ણા થઈ શકે. સંઘના લોકોની એ પ્રકારની વિનંતિથી ચિદ્વાણુ મુનિએ પોતાની પાસેના પ્રાશુક (અચેત) જળનું ક્ષેપન કરવાથી તપોલખિધવડે એક સુંદર સરોવર ખનાવ્યું. તે જળથી સંઘલોકો પોતાની તૃષા શાંત કરીને સ્વસ્થ થયા અને ચિદ્વાણુ મુનિએ તેનું નિર્માણ કર્યાથી તેનું ચિદ્વાણુ સરોવર એવું નામ પ્રખ્યાત થયું. તે સરોવરનું જળ ઘણું પવિત્ર ગણાય છે.

તાલધ્વજ ગિરિ ઉપર સાચા દેવ.

પ્રથમ શત્રુઞ્જય મહાતીર્થ યાત્રાવિધિના પ્રસંગે જણાવેલા ઢંકાદિક પાંચ કૂટોપૈકી તાલધ્વજ તલાજી ખંદરની નજદીકમાં આવેલ છે. આ ગિરિ-વરમાં અનેક વિશાળ ગુફાઓ આવેલી છે, તેમાં યજ્ઞ કેટલીક ગુફાઓ તો બહુજ ભવ્ય દેખાવવાળી અને જેમાં સંખ્યાબંધ માણસો શમાઈ શકે તેવી છે. પ્રથમ તેમાં મહાત્મા પુરૂષો વ્યાનારૂઢ થઈ રહેતા હશે એમ અનુમાન થાય છે. ગુફાઓના મુખ ભાગમાં નિર્મળ જળવાળાં ટાંકાં રહેલાં છે. અત્યારે તે વધારે વપરાશમાં આવતાં નથી. આ ગિરિરાજના પરિસરમાં તાલધ્વજ નામની મોટી નદી આવેલી છે. તેનો થોડોક દૂર શત્રુઞ્જયી

શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થ યાત્રા વિધિ. ૨૩૯

નદી સાથે સંગમ થાય છે અને તે બંને નદીઓ પૂર્વ દિશામાં સમુદ્રને જઈ મળે છે. આ ગિરિરાજ ઉંચાણમાં બહુ વધારે નથી. થોડક ઉંચે ચઢતાં સાચાદેવની દુકં આવે છે. લોકો તેમને સુમતિનાથના નામથી ઓળખે છે પરંતુ પ્રભુનું લંછન જોતાં તે કુંચુનાથજી સંભવે છે. મૂળ નાયકના દેરાસર ફરતી કેટલીક દિવ્ય પ્રતિમા યુક્ત દેરીયો આવેલી છે. થોડાંક વર્ષ પહેલાં નીચે ગામમાંથી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની મોટી પ્રતિમા નીકળી આવેલ છે તે હાલમાં ગામના મંદિરમાં બિરાજે છે. ભરત મહારાજ પણ અત્ર પધાર્યા હતા, તેમણે અહીં પ્રભુપ્રાસાદ નિપજાવ્યો હતો, અને તાલધ્વજ ચક્ષુને અહીંનો અધિષ્ઠાયક સ્થાપ્યો હતો. આ સ્થળ ખરેખર રમણિક છે અને ગિરિરાજની છેક ઉપર આવેલા ચઉમુખના દેરાસર પાસેથી કુદરતી દેખાવ અત્યંત ભવ્ય જણાય છે, જે દેખવાથી આત્માર્થી જનોને કંઈક સદ્વિચારો સ્ફુરે છે અને વૈરાગ્યની વૃદ્ધિ થાય છે. તેથી શત્રુંજય તીર્થની નજદીકમાં આવેલ આ તીર્થ પણ ભાવથી ભેટવા લાયકજ છે. નિવૃત્તિના અર્થી જનોને તે વધારે માફક આવે એમ છે. વળી ગામમાં ઉતરવા વિગેરેની પણ સોઢ સારી છે.

મહુવા (મધુમતિ નગરી) માં મહાવીર સ્વામી.

શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા કરી કેટલાક ભાવિક જાનિક ભાઈ જોડેના તાલધ્વજ ગિરિને ભેટી પછી મહુવામાં બિરાજમાન મહાવીર સ્વામીની જાત્રા કરવા જાય છે. લોકોમાં આ ‘જીવિત સ્વામી’ની પ્રતિમા તરીકે ઓળખાય છે. જેમણે શત્રુંજય તીર્થ ઉપર તેરમો ઉદ્ધાર શ્રી વજ્રસ્વામીની સહાયથી વિ. સં. ૧૦૮માં કરાવ્યો છે તે જાવડશા આ મધુમતીમાં થયેલા છે. ઇતીહાસ ઉપરથી જણાય છે કે જાવડશા શેઠને આ મધુમતી નગરી ઇનામમાં મળેલી હતી. પછી પ્રાપ્ત થયેલા અનર્ગળ ધનનો વ્યય કરીને પોતે તેરમો ઉદ્ધાર કરાવ્યો હતો. હાલમાં ભાવનગરના મોટા દેરાસરમાં બિરાજમાન મૂળ નાયક શ્રી રિષભદેવ ભગવાનની પ્રતિમા તેરમો ઉદ્ધારની છે એમ એક સ્તવન ઉપરથી જણાય છે. આકૃતિ ઉપરથી પણ આ પ્રભુ પ્રતિમા પુરાતની સમજાય છે.

૨૪૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

રૈવતાચળ (ગિરિનાર) ઉપર નેમિનાથ ભગવાન.

પહેલાં ગિરનારજી ઉપર શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની લેપમયી પ્રતિમા હતી. એકદા 'રતનો' નામે સંઘપતિ સંઘ સાથે યાત્રાર્થે આવેલો હતો. સંઘસહિત શ્રી નેમિનાથનો અભિષેક કરતાં તે લેપમયી પ્રતિમા ગળી ગઈ તેથી સંઘપતિ 'રતનો' બહુજ દિલગીર થયો. આવી રીતે થયેલી આશાતના ટાળવા પૂર્વક તીર્થ ભક્તિનો લાભ ભવ્ય જનો કાયમ લાહી શકે એવી મતલબથી સંઘપતિ શાસન દેવી શ્રી અંબિકાનું રમરણ કરી (એકાગ્ર ચિત્તથી) આહાર પાણીનો ત્યાગ કરી બેઠો. તેના દૃઢ નિશ્ચયથી છેવટે અંબિકાએ તુષ્ટમાન થઈ તેને કંચન ગુફામાં લઈ જઈ વજ્રરતનમયી શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની પ્રતિમા મૂળ નાયક તરીકે સ્થાપવા માટે આપી. તે પ્રભુ પ્રતિમા પ્રથમ અનેક ઇંદ્રાએ પૂજેલી છે અને કાલાદિદોષથી તેની કોઈ હલકા લોકો આશાતના ન કરે એવી બુદ્ધિથી તે રતનમયી પ્રતિમાનું મૂળ તેજ દેવ માયા વડે સંહરી લીધું છે તોપણ તેનો પ્રભાવ તો જેવો ને તેવોજ વર્તે છે. તેમજ ભવિષ્યકાળમાં પણ વર્તશે, તેથી તે પ્રભુની પ્રાચીન પ્રતિમા અતિ આદરથી પૂજવા-લેટવા લાયક છે. રતન શેઠ શ્રી નેમિનાથ ભગવાનના શાસનમાં થયેલા સમજવા અને આ પ્રભુ પ્રતિમા, પહેલાં બ્રહ્મેન્દ્રે પોતાનું ભાવિકલ્યાણ શ્રી નેમિનાથ મહારાજનાજ સાંનિધ્યથી થવાનું ગર્હ ચોવિશીના ત્રીજા સાગર નામના તીર્થકર મહારાજના અમોઘ વચનથી જાણીને અત્યંત હર્ષ સહિત બનાવી છે. ત્યાર બાદ તે અનેક ઇંદ્રાદિક વડે આદર સહિત પૂજાઈ છે, અને વળી ભવિષ્યકાળમાં પણ સારી રીતે પૂજાતી રહેશે. હાલમાં વિદ્યમાન વિશાળ મંદિર સિદ્ધરાજ જયસિંહના વખતમાં મંત્રીશ્વરે કરાવેલું ગણાય છે.

ચંદ્રપ્રભાસ તીર્થ (પ્રભાસપાટણ)

શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની યાત્રા કરી ભાવિક યાત્રાળુઓ પ્રભાસપાટણ યાત્રાર્થે જાય છે. આ પણ પ્રાચીન તીર્થ છે. પહેલાં અહીં ચંદ્રપ્રભુજી પધારી કાઉરસગ્ગ મુદ્રાએ રહેલા ત્યારે સમુદ્રના અધિષ્ઠાયક દેવે પ્રભુની અદ્ભુત ભક્તિ કરી હતી. આ સ્થળ ચંદ્રપ્રભુના પવિત્ર ચરણ

શ્રી શત્રુંજય મહા તીર્થ યાત્રા વિધિ.

૨૪૧

ન્યાસથી વધારે પ્રસાદિને પામેલું છે. પ્રથમ અહીં ધરણેન્દ્ર ચંદ્ર-પ્રભુને મહા નિર્માણ પ્રાસાદ કરાવ્યો હતો, તેમજ સીતા (રામ-પત્ની) એ પણ નવીન પ્રાસાદ કરાવી તેમાં ચંદ્રપ્રભુને સ્થાપિત કર્યા હતા.

અબરાપાર્શ્વનાથ(અજયપુર મંડન.)

રત્નસાગર નામે એક મહાન્ શ્રેષ્ઠિ વિવિધ કિરિયાણીથી વહાણ લાવેને જતો હતો. ત્યાં એકાએક ભારે તોફાન લાગ્યું. પ્રાણ પણ બચવાં મુશ્કેલ જણાયાં. તેવામાં તેણે આકાશવાણી સાંભળીકે “હે ભદ્ર ! તું મુજ બચાવ નહીં. આ બધું મેં કર્યું છે. હું પક્ષાવતી છું. આ સમુદ્રમાં કલ વૃક્ષના સંપુટમાં રહેલી ભાવી ભગવાન શ્રી પાર્શ્વનાથજીની મૂર્તિ છે. તે પ્રભાવિક પ્રતિમાને ધરણેન્દ્રાદિકે ઘણો વખત પૂજેલી છે. હમણા અજયરાજના પુન્યથી તે પ્રતિમા અહીં આવેલી છે. તેને સમુદ્રમાંથી બહાર કાઢીને અજય રાજ(જે રઘુપુત્ર હમણાં દિગ્-વિજય કરીને દીવખંદરમાં આવી રહેલો છે) તેને અર્પણ કરજો. તે પ્રભાવિક પ્રભુ પ્રતિમાના દર્શન કરતાંજ તેના ૧૦૭ રોગ તત્કાળ નાશ પામી જશે.” આ પ્રમાણે આકાશવાણી સાંભળીને તેણે તત્કાળ નાવિકોને સમુદ્રમાં ઉતારી તે ઉત્તમ પ્રતિમા કઢાવી લીધી. એટલે સઘળું તોફાન શાંત થઈ ગયું અને વહાણ અનુકૂળ પવને દીવ ખંદરે આવી પહોંચ્યું. રાજાને તત્કાળ કોઈએ જઈ વધામણી આપી એટલે તે અશ્વારૂઢ થઈને સામે આવ્યો. પ્રતિમા ચુકત સંપુટને કિનારે ઉતાર્યો. મોટા આડંબરથી તેને નગર પ્રવેશ કરાવી રાજાએ રમણિક સિંહાસન ઉપર સ્થાપિત કરી તેને આદર સહિત પૂજા કરી ઉઘાડ્યો તો તેમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીની અદ્ભુત પ્રતિમા જોવામાં આવી. જેતાં વેતજ હર્ષભર રાજાએ પ્રભુને પંચાંગ પ્રણામ કર્યો. એટલે આનંદ અમૃત શરીરમાં સંચરતાં તેના રોગ તત્કાળ દૂર થઈ ગયો. પછી રાજા રત્નસાગરની સાથે ભકિતથી પ્રભુની પૂજા કરી સુખે રાજ્ય ભોગવવા લાગ્યો. પછી અજય નામનું નવું નગર વસાવી તેમાં પાર્શ્વનાથના એક ઉત્તમ પ્રાસાદ કરાવી પ્રભુને બિરાજમાન

૨૪૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કર્તા અને પોતે ત્યાં જઈ ત્રિકાળ પૂજા કરવા લાગ્યો. તેમજ તેના કા-
યમ નિર્વાહાર્યે તેણે દશ ગામ સહિત તે નગર અર્પણ કર્યું. તે પ-
વિત્ર બિંબ અત્યારે અજાપાર્શ્વનાથના નામથી ઓળખાય છે. એ
અતિ પ્રાચીન પ્રભુપ્રતિમાના દર્શનનો અદ્ભૂત લાભ લેવા ઇચ્છનાર
ધારે તો થોડા પ્રયાસે લઈ શકે એમ છે. આ પવિત્ર અને પુરાતન તી-
ર્થ સ્થળની પાસે ઉન્નતપુર (ઉના) અને દ્વીવ ખંદરમાં પણ દર્શન
કરવા લાયક જૂનાં જિન બિંબો છે. તે સ્થળે સુપ્રસિદ્ધ આચાર્ય
શ્રીહીરસૂરિજી પધારેલા છે. તેમનો સ્વર્ગવાસ પણ ઉનામાં થયેલો
હોવાથી ત્યાં બગીચામાં તેમનો સ્તુભ પણ બનેલો છે. વિશાળ બગી-
ચો જિન મંદિરોના નિર્વાહાર્યે બાદશાહ તરફથી ધનામ મળેલો ગ-
ણાય છે. તે સ્તૂભ પણ દર્શનીય છે. લગ્યાત્માઓએ પ્રસંગોપાત
જણાવેલી ઉપરની સઘળો હકીકત લક્ષમાં રાખી જેમ સ્વપરના હિ-
તમાં અભિવૃદ્ધિ થાય તેમ પ્રવર્તી સ્વમાનવ લવની સફળતા કરી
લેવી ઉચિત છે.

અર્ખૂદાયણ (આખૂગઢ) ઉપર શ્રી આદિનાથ
તથા નેમિનાથ ભગવાન.

શ્રી આખૂ (દેલવાડા) ગઢ ઉપર વિભળશા મંત્રીશ્વરે
તથા વસ્તુપાળે અને તેજપાળે કોડો ગમે દ્રવ્યનો વ્યય કરીને લવ્ય
દેરાસરો બંધાવ્યાં છે. તેમાં એવા પ્રકારની ઉત્તમ કોરણી કરવામાં આ-
વેલી છે કે દુનીયામાં અત્યારે કોઈ પણ તેની હોડકરી શકે તેમ નથી.
પાશ્વિમાત્ય લોકો પણ એકે અવાજે તેની તારીફ કરે છે. ઉક્ત સ્થળ
દ્રવ્યથી અને ભાવથી નિવૃત્તિજનક છે.

તારંગા (તારણુ ગિરિ) ઉપર શ્રી અજિતનાથ સ્વામી.

આ ગિરિ ઉપર શ્રી કુમારપાળ ભૂપાળનો બના-
વેલો અતિ ઉત્તંગ અને અદ્ભૂત પ્રાસાદ છે. તેમાં એવા પ્રકારનું
કાષ્ટ વાપરવામાં આવેલું કહેવાય છે કે તે અગ્નિ સંયોગે બળવાને
બદલે તેમાંથી પાણી છૂટે છે. તેમાં શ્રી અજિતનાથ પ્રભુની અતિ

આત્મજ્ઞાનનો સરલ—શુદ્ધ માર્ગ.

૨૪૩

અનોહર શાંત મુદ્રા બિરાજે છે. આ ઉત્તમ પ્રાસાદની આસપાસ ચોમેર ઘણા ઉંચા અને મહિમા વાળા પહાડો છે, તેમાં એક સ્થળે કોર્ટિ શિલ્પ છે, જ્યાં એક કોડ મુનિવરોએ અનશન આરાધેલું કહેવાય છે. યાત્રાળુઓને ઉતરવા વગેરેની સોઠ અહીં બહુ સારી છે.

પંચાસરા પાર્શ્વનાથ (અણહિલપુર પાટણ બિરાજમાન).

શીલગુણસુરિ પાસે કેળવાયેલા વનરાજ આવડાની રાજધાનીનું શહેર પંચાસર હતું. તેમાં જિનપ્રાસાદ બંધાવી બિરાજમાન કરેલા પાર્શ્વનાથ ભગવાન પંચાસરા કહેવાય છે. કાળદોષથી પંચાસર હાલ પડી ભાંગ્યું છે. અને પંચાસરાજીને કુમારપાળ રાજના પાંચ તખ્ત શહેર પાટણમાં બિરાજમાન કરવામાં આવ્યા છે. ત્યાં સાથે વનરાજની પણ મૂર્તિ છે, એ ઉપરાંત સકળ કલ્યાણક ભૂમિઓ તથા ગર્ભ ચોવિ-શીમાં થયેલા દામોદર નામના તીર્થંકર ભગવાનના સમયમાં અષાઢી શ્રવકે ભરાવેલી શ્રીશંખેશ્વર સ્વામીની અતિ અદ્ભુત પ્રતિમા તથા પ્રતિવાસુદેવ રાવણના વખતમાં ભરાવેલી અંતરક્ષસ્વામીની પ્રતિમા તથા જેના સ્નાનાભિષેક જળથી શ્રીપાળ પ્રમુખનો કોઠ રોગ નષ્ટ થયો હતો. તે રિષભદેવ (કેશરીયાજી) તથા સ્થંભન પાર્શ્વનાથ પ્રમુખની પ્રાચીન અને પ્રભાવિક પ્રતિમાઓ પ્રેમ સહિત વંદન પૂજન કરવા લાયક છે. ઇતિશમ.

આત્મજ્ઞાનનો સરલ—શુદ્ધ માર્ગ.

(ગતાંક ૬ ફા પૃષ્ઠ ૧૬૫ થી શર)

વાર્તાક મુનિની કથા.

વાર્તાક નામના નગરને વિષે અભયસેન નામે રાજા હતો. તેને સદ્ગુણોદ્ધિના ભંડાર રૂપ વાર્તાક નામનો મંત્રી હતો.

એક વખતે તે મંત્રી પોતાના ઘરના દીવાનખાનામાં બેઠો હતો, તેવામાં કોઈ પરગામથી મીજમાન આવ્યો. મંત્રી તેને માન આપી તેની સાથે વાર્તાલાપ કરવા લાગ્યો, તેવામાં ધર્મધોષ નામના મુનિ

૨૪૪

આત્માનંદ પ્રકાશ

તેને ઘર લિક્ષા લેવાને આવ્યા. મુનિને લિક્ષા માટે આવેલા જાણી વાર્તાકની સ્ત્રી ધી, ખાંડથી મિશ્રિત એવું એક ક્ષીરનું પાત્ર ભરી તેમને ઝોડારાવા આવી. તે વખતે પાત્રમાંથી એક બિંદુ ભૂમિ ઉપર પડ્યો. તે મુનિના જોવામાં આવ્યો. તે મહાત્મા ભગવંતે ઉપદેશ કરેલા લિક્ષાગ્રહણના વિધિને જાણનારા હતા. લિક્ષા એંતાલીશ દોષેથી દૂષિત ન હોવી જોઈએ, એમ તેઓ સમજતા હતા. આથી તે પડેલો બિંદુ જોઈ તેમના મનમાં સ્પુરી આવ્યું કે, “આ લિક્ષા છદ્ધિત નામના દોષથી દૂષિત છે, તેથી આ લિક્ષા મારે કદપે નહીં.” આવું વિચારી તે મહાત્મા તે લિક્ષા ગ્રહણ કર્યા વગર તે ઘરમાંથી બાહર નીકળી ગયા. ચતુર મંત્રી વાર્તાક કે જે ઘરના દીવાનખાનામાં બેઠો હતો, તેણે મુનિને લિક્ષા લીધા વગર પાછા જતાં જોયા. તે જોતાંજ તે મનમાં ચિંતવવા લાગ્યો કે, આ મુનિએ મારા ઘરની લિક્ષા કેમ લીધી નહીં? જેવામાં તેણે આ પ્રમાણે જોયું, ત્યાં આંગણમાં ધી સાથે મિશ્રિત ખાંડને બિંદુ જોવામાં આવ્યો. તે ઉપર માંખીએ એકઠી થઈ. તે માંખીએને લક્ષણ કરવાને ગરોળી દોડી. તે ગરોળીનું લક્ષણ કરવા ઉંદર દોડ્યો. ઉંદરને મારવા માટે બિલાડી દોડી આવી. બિલાડીને હજવા માટે પેલા આવેલા મીજમાનને કુતરો દોડ્યો. તેને મારવાને આડોશી પાડોશીના કુતરા દોડ્યા. તે કુતરાઓને પરસ્પર લડાઈ થઈ એટલે પોતપોતાના કુતરાઓને વારવાને તે મીજમાનના અનંત આડોશી પાડોશીના તથા મંત્રીના સેવકો દોડી આવ્યા પોતપોતાના કુતરાને પક્ષ કરતાં તેમની વચ્ચે પરસ્પર લડાઈ સળગી પડી. પછી વાર્તાક મંત્રીએ એ સર્વના યુદ્ધને શાંત કરી દીધું. પછી તેણે પોતાના મનમાં વિચાર્યું કે “એક ધી ખાંડને બિંદુ ભૂમિ ઉપર પડવથી આટલી બધી મારામારી થઈ પડી, તેથીજ તે મહા મુનિએ “આ દૂષિત લિક્ષા ગ્રહણ કરી નહીં. તે મહાત્માએ વિચાર્યું હશે કે જો હું આ દૂષિત લિક્ષા લઈશ તો મને એટલા પાપને ભાગ લાગી જશે. કાલકે, આમાંથી પાપને પ્રસંગ ઉત્પન્ન થયા વિના રહેશે નહીં.” આ પ્રમાણે વિચાર કરી દૂષિત લિક્ષા ગ્રહણ કરી નહિ. તે પછી વાર્તાક મંત્રીએ નીચે પ્રમાણે જૈન ધર્મની પ્રશંસા કરી હતી.

આત્મજ્ઞાનનો સરસ—શુદ્ધ માર્ગ.

૨૪૫

“ અહો ! ભગવાન જિનેશ્વરનો સુદૃષ્ટિવાળો ધર્મ કેવો છે ! વીતરાગ ભગવાન વિના આવો પાપરહિત ધર્મનો ઉપદેશ દેવાને કોણ સમર્થ છે ? માટે મારે પણ હવે વીતરાગ પ્રભુના ધર્મને ત્રિકરણ શુદ્ધિથી સેવવો. એ વીતરાગ ભગવાનજી મારે સેવવા યોગ્ય છે અને તે મણે કહેલી ક્રિયાજી પાળવી ઉચિત છે. ” આ પ્રમાણે ચિંતવી તે-મંત્રી આ સંસાર ઉપરથી વિમુખ થઈ ગયો. તેનામાં શુભ ધ્યાનનો યોગ પ્રગટ થયો. તત્કાલ તેને ભતિરમરણુ જ્ઞાન થઈ આવ્યું. તે વખતે દેવતાઓએ તેને મુનિવેશ અર્પણ કર્યો. પછી મંત્રી વાર્તાકે ગૃહનો ત્યાગ કરી શુદ્ધ અનગાર થઈ બીજે સ્થલે વિહાર કર્યો. અનુક્રમે ચિરકાલ સંયમ પાળતાં તેને કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું. પછી તે વાર્તાક નગરને વિષેજ દેહ ત્યાગ કરી મોક્ષે ગયો.

તે મંત્રિનો સુબુદ્ધિ નામે પુત્ર હતો. પિતાના સ્નેહે કરીને તેનું હૃદય પુરાઈ ગયું. પછી તે પિતૃવત્સલ પુત્ર એક રમણીય દેરાસર કરાવી તેમાં રબ્બરણુ તથા મુહપત્તીરૂપ પરિગ્રહને ધરનારી પિતાની પ્રતિમા રચાવી સ્થાપિત કરી. અને તેની પાસે એક દાનશાળા ઉઘાડી, આ સાધર્મિક ચૈત્ય કહેવાય છે. એ રીતે ચૈત્યના પાંચ ભેદ કહેલા છે.

ઉપર કહેલા ચૈત્યના ભેદોમાં ભક્તિકૃત વગેરે ચાર પ્રકારના ચૈત્યોની અંદર કૃત્રિમપણું છે, તેથી તેમાં ન્યૂનાધિક ભાવનો સંભવ હોય છે. માટે તેમની સંખ્યાને નિયમ નથી. એટલે જે કૃત્રિમ જિનભુવન છે, તેને શ્રાવકો ભક્તિને અર્થે કરે છે. તે અશાશ્વતા જિનભુવન કહેવાય છે. તે જિનભુવનો કાંઈક વધારે અને કાંઈક ઓછાં હોય છે, તેથી તેમની સંખ્યાનો નિયમ હોઈ શકતો નથી. અને જે શાશ્વતા જિન ચૈત્યો છે, તેમનું નિત્યપણું છે; માટે તેમની સંખ્યા હોઈ શકે છે. તે કારણે માટે આ ત્રિભુવનને ત્રિષે શાશ્વતજિન સંબંધી દેવકુળના જિજ્ઞાસી સંખ્યા ચૈત્યવંદનની અંતર્ગત રહેલ ‘ કર્મભૂમિ ’ ઇલાહિ ગાથાને અનુસારે આઠ કોડ ત્રેપનલાખ સતાણું હજાર ચાર-શેઠ્ઠ ને છાસી ચૈત્યો, તેમજ નવસે પચીશ કોડ ત્રેપનલાખ અઠયાવીસહજાર ચારસો અઠયાસી જીનજિજ્ઞાસી ત્રણલોકમાં છે. તેમજ બીજે અન્ય સ્થળે અંધોમાં બતાવેલ છે.

૨૪૬

અમ્ભાનંદ પ્રકાશ.

વળી એ પ્રમાણે ત્રણ લોકને વિષે રહેલા શાશ્વત જૈન ચૈત્યોની અને જીનખિંઓની સંખ્યા મેળવવાને માટે “ સત્તાણ વર્સતહસ્સા ” ઇત્યાદિ બે ગાથાઓ પશુ કહેલી છે અને તે ઉપરથી સર્વ સંખ્યા પ્રાપ્ત કરાય છે. અહીં આ ચૈત્યો અને જિનખિંઓના અવિસંવાદી સ્થાનોને આશ્રીને આ સંખ્યા દેખાડી છે. કેટલાએક આચાર્ય વિસંવાદી સ્થાનોને આશ્રીને આંતરાશ્રિત કહેલી સંખ્યાની અપેક્ષાએ ચૈત્ય અને ખિંઓની સંખ્યા વધારે પશુ પ્રતિપાદન કરે છે. તે વિષે સંધાચાર નામની ચૈત્યવંદન લાખ્યની ટીકામાં જોઈ લેવું.

હવે અવિસંવાદી તથા વિસંવાદિ બંને સ્થાનકને આશ્રીને ત્રિભુવનને વિષે રહેલા શાશ્વત જિનચૈત્યોનું પ્રમાણ દર્શાવે છે. આરહેવલોક, નવઐવેચક, પાંચ અનુત્તર અને નંદીશ્વર, કુંડલ તથા રૂચક નામના દ્વીપોને વિષે રહેલા જીન ચૈત્યો બોતેર યોજન ઊંચા એકસો યોજન લાંબા અને પચાસ યોજન પોહોળા છે. કૂલગિરિ, દેવકુરૂ, ઉત્તર કુરૂ, મેરૂવન, ગજવંતપર્વત, વખારા પર્વત, ઇષુકાર પર્વત, માનુષોત્તર અને અસુરકુમારાદિ દશ નિકાયને વિષે રહેલા ચૈત્યો છત્રીશ યોજન ઊંચા, પચાસ યોજન લાંબા અને પચાસ યોજન પોહોળા છે. દીર્ઘવૈતાઢ્ય, મેરૂની ચૂલિકા, કુંચનગિરિ, મહા નદીઓ, કુંડો, જંબૂ પ્રમુખ વૃક્ષો, વૈતાઢ્ય, દ્રહો, યમલ પર્વતો, અને કરિકૂટ ગિરિઓને વિષે રહેલા ચૈત્યો ચૌદશે ચુંમાલીશ ધનુષ ઊંચા, એક ગાઉ લાંબા અને અર્ધ ગાઉ પોહોળા છે. રાજધાની, વ્યંતર દેવતાનાં નગરો, અને જયોતિષક વિમાનોને વિષે રહેલા ચૈત્યો નવ યોજન ઊંચા, સાડાબાર યોજન લાંબા અને સવાઇ યોજન પોહોળા છે. ઇત્યાદિ સર્વ સદ્ગુણિવંત પુરૂષોએ વિચારી લેવું.

જે નંદીશ્વર, રૂચક અને કુંડલ એ ત્રણ દ્વીપોને સ્થાને રહેલા સાઠ ચૈત્યોને ચાર ચાર દ્વાર છે અને તે શિવાયના સર્વ શાશ્વત ચૈત્યોને ત્રણ ત્રણ દ્વાર છે. વલી શાશ્વત જિન ચૈત્યોમાં રહેલા જિન ખિંઓ ઋષભાનન, ચંદ્રાનન, વારિષેષ અને વર્દમાન એવા ચાર નામે ઓલખાય છે. અને તે આગમને વિષે પ્રતિપાદન કરેલ છે.

આત્મજ્ઞાનનો સરસ—શુદ્ધ માર્ગ.

૨૪૭

એવી રીતે શાશ્વત જિનચૈત્ય સંખ્યાની વક્તવ્યતા કહી અને ભક્તિકૃત વિગેરે અશાશ્વત જિનચૈત્યોના ગુણદોષનું વર્ણન કરે છે. કપાલ, નાસિકા, મુખ, ગ્રીવા, હૃદય, નાભિ, ગુહ્ય, સાયળ, બાનુ, પીંડી અને ચરણ પ્રમુખ અંગીયાર અંગોમાં જે પ્રતિમા વાસ્તુકાદિ અંતરે વિષે કહેલા પ્રમાણવાળી હોય, નેત્ર, કાન, ખાંધ, હાથ અને અંગુલિ આદિ સર્વ અવયવોવડે અદૂષિત હોય, સમચોરસ સંસ્થાને રહેલ પર્વકાસને યુક્ત હોય, કાચોત્સર્ગે કરી વિરાજિત હોય, સર્વાંગે સુંદર હોય અને વિધિવડે ચૈત્યાદિકમાં પ્રતિષ્ઠિત કરી હોય, તેવી પ્રતિમા પૂજવાથી સર્વ લવી પ્રાણીઓને તે મન વાંછિત આપનારી થાય છે. ઉપર કહેલાં લક્ષણોથી રહિત એવી જિનપ્રતિમા અશુભ અર્થની સૂચક હોવાથી અપૂજ્ય છે. જે પ્રતિમા ઉપર કહેલાં લક્ષણોથી યુક્ત હોય, પણ તે સો વર્ષ અગાઉ કોઈ પ્રકારે અવયવોથી દૂષિત થઈ હોય તો તે પણ અપૂજ્ય ગણાય છે. પણ જો ઉત્તમ પુરૂષે વિધિપૂર્વક ચૈત્યાદિકને વિષે પ્રતિષ્ઠિત કરેલી હોય અને તે સો વર્ષ પછી અંગથી વિકલ થઈ ગઈ હોય તો તેને પૂજવામાં ખીલકુલ દોષ નથી. તેને માટે શાસ્ત્રમાં નીચે પ્રમાણે કહેલું છે કે—

“ વરસસયાઞ્ચો ઝઢું જં વિંબં ઉચ્ચમેહિં સંઠવિયં ।

વિયસંગુવિપૂજાઈ તં વિંબં નિવ્વકલંનં જઞ્ચો ” ॥૧॥

અહિં એટલું વિશેષ છે કે, મુખ, નેત્ર, ડોક અને કટી ભાગ આદિ પ્રદેશને વિષે ખંડિત થયેલ મૂળનાયક જિંખ સર્વથા પૂજવાને અયોગ્ય છે. અને આધાર, પરિકર અને લાંછનાદિક પ્રદેશો કરીને ખંડિત હોય તો તે પૂજનિક છે. જેમ ધાતુ તથા લેપ આદિના જિંખા વિકલ અંગ થવાથી ફરીથી સમારાય છે, તેમ પાષાણ, કાષ્ટ તથા રત્ન-મય જિંખ ખંડિત થવાથી ફરીથી સભજ કરી શકાતા નથી.

તેમ વળી અતિશય અંગવાળી, હીનઅંગવાળી, કુશોદરી, વૃક્ષોદરી, કુશ હૃદયવાળી, નેત્રાદિકથી હીન, જીચી દષ્ટિવાળી, નીચી દષ્ટિવાળી, અધો મુખવાળી અને ભયંકર મુખવાળી પ્રતિમા દેખનારને શાંત ભાવ નહીં ઉત્પન્ન કરનારી તેમજ સ્વામીનો નાશ, શબ્દાદિકનો ભય, ક્રોધનો

૨૪૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નાશ, અને શોક-સંતાપ આદિ અશુભને સૂચવનારી હોવાથી તે સ-
ન્નિવૃત્તિ પુરૂષોને અપૂજનીય કહેલી છે. અને યથોક્ત ઉચિત અંગને ધ-
રનારી અને શાંત દષ્ટિવાલી જીનપ્રતિમા સદ્ભાવને ઉત્પન્ન કરનારી
તથા શાંતિ અને સૌભાગ્યની વૃદ્ધિ કરવા પ્રમુખશુભ અર્થને આપનારી
હોવાથી સદા પૂજનીય કહેલી છે.

ગૃહસ્થોએ પોતાના ઘરને વિષે કેવી પ્રતિમા પૂજવી જોઈએ.

ગૃહસ્થોએ પોતાના ઘરને વિષે કેવી પ્રતિમા પૂજવી જોઈએ ?
તેનું સ્વરૂપ દર્શાવે છે. પૂર્વે દર્શાવેલા દોષથી રહિત, એકથી લઈને
અગીયાર આંગળ સુધીના માનવાળી, પરિકર સહિત-એટલે અષ્ટ
પ્રતિહાર્થ રહિત, સુન્દર, રૂપ, રત્ન અને પીતલાદિ ધાતુમય અને
સર્વ અંગે સુંદર, એવી જિન પ્રતિમા ગૃહસ્થે પોતાના ઘરને વિષે
સ્થાપી સેવવા યોગ્ય છે. પરિકર વિનાની ઉપર કહેલા માનથી રહિત,
પાષાણ, લેપ, દાંત, કાષ્ટ, લોહ અને ચિત્રમાં આલેખેલી જિનપ્રતિમા
ગૃહસ્થને પોતાના ઘરને વિષે પૂજનિક નથી—એટલે પૂજવી ન જોઈએ
તેને માટે શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

“ સમયાવલિ સૂત્તાઓ લેવોવલ્લકઠ્ઠદંતલોહાણં ।

પરિવારમાણરહિયં ધરંમિ નહુ પૂયણ વિંબં ” ॥૧॥

તે ઘર દેરાશરની પ્રતિમાની આગળ બલિબાકુલનો બહુ વિ-
સ્તાર ન કરવો, પણ લાવથીજ નિરંતર નહાવણ કરવું અને ત્રિકાલ
જા કરવી. અગીયાર આંગળથી અધિક પ્રમાણવાલી જિનપ્રતિમા
ઘરને વિષે પૂજવી નહીં. તેવી પ્રતિમા તો દેરાશરને વિષેજ પૂજવા
યોગ્ય છે. તેમજ અગીયાર આંગળથી હીન પ્રમાણવાલી પ્રતિમા મોટા
દેરાશરમાં સ્થાપવી નહીં, એ પણ વિવેક રાખવો.

વિધિપૂર્વક જિનર્જિનના કરનાર તથા કરાવનારને સર્વકાલ સમૃદ્ધિની
વૃદ્ધિ થાય છે. દારિદ્ર, દુર્ભાગ્ય, નકાડું શરીર, દુર્ગતિ હીનભુદિ,
અપમાન, રોગ અને શોક વગેરે દોષો કેાઈ કાળે પણ થતા નથી.

આત્મજ્ઞાનનો સરસ—શુદ્ધ માર્ગ.

૨૪૬

અહીં જિનચૈત્યના અધિકારમાં ઘણી બાબત કહેવાની છે, પણ તે વિષે શ્રી આચાર્ય દિનકર પ્રમુખ શ્રી થોથી જાણી લેવું. એ પ્રકારે પાંચ પ્રકારના ચૈત્યોની વકતવ્યતા કહેવામાં આવી. હવે તેના વિનયનું સ્વરૂપ કહે છે.

ચૈત્ય વિનયનું સ્વરૂપ.

“ત્રિવિપંચાષ્ટાદિજેદૈઃ પ્રોક્તા જ્ઞાતિરનેકથા ।

દ્વિવિધા દ્રવ્યજ્ઞાવાચ્યાં ત્રિવિધાંગાદિજેદતઃ” ॥ ૧ ॥

પૂર્વે વિનય, ભક્તિ, બહુમાન વગેરે જે કહેલા છે, તેના પ્રકાર કહે છે. ભક્તિ એ, ત્રણ, પાંચ, અને આઠ વગેરે લેદોથી અનેક પ્રકારની છે. તેમાં દ્રવ્ય અને ભાવથી એ પ્રકારની છે અને અંગ, અગ્ર, અને ભાવ-એમ ત્રણ પ્રકારની છે. તેમાં જલ, વિલેપન, પુષ્પ અને આભરણ વગેરેથી જે અંગ પૂજા થાય છે તે બતાવે છે. દુઃખે કરાંને પ્રાપ્ત થયેલા સમ્યક્સ્વરત્નને સ્થિર કરવાની ઇચ્છાવાલા વિવેકી પુરૂષે પોતે પ્રથમ પવિત્ર થઈ બાહર જીવની ચતન દિકને માટે શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરી જિનાલયમાં જવું. ત્યાં શ્રી જિનેશ્વર સમાન મુદ્રાએ સુખા, એવા શ્રી જિનબિંબને માર્જન કરી, કપૂર પુષ્પ, કેશર, તથા સાકર, પ્રમુખથી મિશ્રિત સુગંધી જલવડે સ્નાન કરવું. તે પછી કપૂર, કેશર, અને ચંદન આદિ દ્રવ્યોથી વિલેપન કરવું. તે પછી પુષ્પ પૂજા કરવી. લબ્ધ પ્રાણીએ સામાન્ય પુષ્પોથી પ્રભુ પૂજા ન કરવી. તેને માટે નીચે પ્રમાણે કહેલું છે.

“ન શુષ્કૈઃ પૂજયે દેવં કુસુમૈર્ન મહીગતૈઃ

ન વિશીર્ણ ફલસૃષ્ટૈર્નાશુભૈર્નાવિકાસિજિઃ” ॥ ૧ ॥

“સુકાંઠ ગયેલા, પૃથ્વીપર પડેલા, સડીને વિશીર્ણ થયેલા, ફોડોથી સ્પર્શાયેલા અશુભ અને વિકાસ નહીં પામેલા પુષ્પોથી જિનેશ્વરની પૂજા કરવી નહીં.”

નકારા ગંધ ગળા, સુગંધ વગરના, ખાટા ગંધવાલા, કીડાએ વીધેલા, જુના અને વાસી પુષ્પોથી પૂજા કરવી નહીં.

૨૫૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેમજ હાથથી પડી ગયેલું, પૃથ્વીપર પડેલું, પગમાં કાંઈકે-કાંઈકે અડકેલું, મસ્તક ઉપર ચડેલું, નઠારા વસ્ત્રોમાં લીધેલું, નાભિની નીચે રાખેલું, દુષ્ટ લોકોએ સ્પર્શેલું, ધનથી હણાયેલું, અને ક્રીડાઓએ દૂષિત કરેલું એવું પુષ્પ, પત્ર અને ફલ જિનેશ્વરની પ્રીતિને માટે ભક્તોએ ત્યજી દેવું.

ઉપર કહેલા દૂષિત પુષ્પોવડે પ્રભુની પૂજા કરવાથી માણસ નીચપણને પામે છે. તેને માટે કહ્યું છે કે,

“પૂજાં કુર્વન્નગ્નૈર્ધરમા પતિતૈઃ પુનઃ ।

યઃ કરોત્યર્ચનં પુષ્પૈ રુચ્છિષ્ઠઃ સોઽભિજાયતે” ॥ ૧ ।

અંગ ઉપર લાગેલા અને પૃથ્વીપર પડી ગયેલા પુષ્પોથી જે પુરૂષ પૂજા કરે છે, તે પુરૂષ ઉચ્છિષ્ઠ થઈ જાય છે. એટલે નીચપણને પામે છે. ૧

એ કારણ માટે ઉપર કહેલા દોષથી વર્જિત એવા પુષ્પોવડે જિનપૂજા કરવી. તેવા ઉત્તમ પ્રકારના પુષ્પોની પૂજના પ્રભાવથી લગ્ન પ્રાણીના ઘરને વિષે ધનસારની પેઠે સર્વ સુખવાળી સમૃદ્ધિની વૃદ્ધિ વગેરે પ્રગટ થાય છે. અને દારિદ્ર શોક, અને સંતાપ આદિ પાપના ઉદય દૂર થઈ જાય છે. આ પ્રમાણે આ લોકમાં ફલ મલે છે અને પરલોકમાં દેવલોકના તથા મોક્ષના સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે.

આભરણ પૂજા.

વિવેકી પુરૂષોએ સુવર્ણના અને રત્નોના ચક્ર, શ્રીવત્સ, હાર, કુંડલ, ખીન્નફં, છત્ર, મુગટ અને તિલક આદિ અનેક પ્રકારનાં આભરણો કે જે પોતે તથા અન્ય પુરૂષોએ અણલોગવેલા હોય તે જનબિંબને ઘટમાન સ્થાને આરોપિત કરવા, જે દમયંતી વગરેએ કરેલા હતા. દમયંતી કે જે પૂર્ણભવે વીરમતી નામે સ્ત્રી હતી, તેણીએ અષ્ટાપદ પર્વતને વિષે ચોવીશ જનબિંબોના લલાટને વિષે રત્નના તિલકો આરોપિત કર્યા હતા, તે પુણ્યના પ્રભાવથી તે ધીજે ભવે સ્વાભાવિક

આત્મજ્ઞાનનો સરસ--શુદ્ધ માર્ગ.

૨૫૧

તિલકથી અલ કૃત લલાટવાળી અને તેની કાંતિવડે નિરંતર અંધકારનો નાશ કરનારી ત્રિખંડના અધિપતિ નળ રાજાની દમયંતી નામે રાણી થઈ હતી. તે શિવાય બીજા ઘણા ભવ્ય જીવે આભણ પૂજાના પ્રભાવથી સુખની શ્રેણીને પામેલા છે. આ પ્રાણે પેહેલી અંગ-પૂજા કહેવામાં આવી.

બીજી અગ્રપૂજા.

પૂજા, નૈવેદ્ય, ફલ, અક્ષત અને દીવા પ્રમુખથી અગ્ર પૂજા થાય છે. અહિં ઉત્તમ પ્રકારના મોઢક પ્રમુખ ખાજાં તે નૈવેદ્ય કહેવાય છે. શ્રીફલ બીજેરા વગેરે ફલ કહેવાય છે. પોતાને ભોગ્ય એવું ખંડ રહિત અને ઉજ્જવલ એવું શાલિપ્રમુખ ધાન્ય વિશેષ તે અક્ષત કહેવાય છે. તે નૈવેદ્ય, ફલ અને અક્ષત પ્રભુની પાસે મુકવા. તે સાથે પ્રધાનયતના પૂર્વક પ્રભુ સમીપે શ્રેષ્ઠ ઘૃતનો દીપક કરવો. અહિં વિવેકી ગૃહસ્થે એટલું ધ્યાનમાં રાખવાનું કે, તે પ્રભુના દીપકવડે પોતાનું ગૃહકાર્ય કાંઈપણ કરવું નહીં. જો કોઈ એ દીપકવડે ગૃહકાર્ય કરે તો તે દેવસેનની માતાની જેમ તિર્યચ પ્રમુખ યોનિઓમાં ઉત્પન્ન થાય છે. અને તેથી મોટા દુઃખનું ભાજન થાય છે.

ત્રીજી ભાવપૂજા.

આ ત્રીજી ભાવપૂજા જિનેશ્વરને સ્તવન સ્મરણ વગેરેથી થાય છે. પ્રથમ ઉચિત સ્થાને રહી ચૈત્યવંદન કરવું. તેમાં શકસ્તવ વિગેરે બોલવા. એટલે લોકોત્તર એવા તીર્થકરના છતાં ગુણોને વર્ણન કરનાર વચનોવડે સ્તુતિ કરવી. તે પછી શ્રી જિનેન્દ્રને પોતાના હૃદય-કમળમાં સ્થાપી તેમના ગુણોનું સ્મરણ કરવું, તથા પ્રભુની આગળ નાટકાદિ કરી રાવણની જેમ અખંડ ભાવ દારણ કરવો. જેમ લંકાના સ્વામી રાવણે એક સમયે અષ્ટાષ્ટક પર્વતને વિષે ભરત રાજાએ કરાવેલા પોતપોતાના વર્ણ પ્રમાણવાલા ચોવીશ જિનેશ્વરોના પ્રસાદની અંદર ઋષભાદિક પ્રભુઓની દ્રવ્યપૂજા કરી હતી, અને મંદોદરી પ્રમુખ સોળહજાર અંતઃપુર સાથે નાટક કર્યું હતું, તે

૨૫૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સમયે તેણે તેની વીણાની તાંત તુટી જતાં પ્રભુના શુભ ગાનના રંગમાં ભંગ પડવાના બચથી પેતાના શરીરમાંથી નસ જે ચીને સાંધી હતી. તેવી જિન ભક્તિથી તે રાવણે તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કર્યું હતું જે રાવણ ૨૬ વિદેહ સ્ત્રીને વિષે તીર્થંકર થશે.

એ પ્રમાણે બીજા પણ ભવ્ય જીવોએ જિનપૂજનને વિષે ચત્ન કરવો જાણ્યો. તેને માટે ભાષ્યમાં નીચે પ્રમાણે લખ્યું છે.

“યદ્યપિ ગંધર્વનટ્ટવાદ્યલેવણજલારત્તિયાદ દોવાદ જં કિંચં
તં સર્વં પિતૃરદ્ અગપૂઆ ” ॥૧॥

આ વચનથી જો કે નાટકને અગ્ર પૂજામાં ગણેલ છે, તો પણ તે નાટક ભાવ મિશ્રિત હોવાથી, તેમાં ભાવની પ્રધાનતા છે, તેથી તેને ભાવ પૂજામાં કહેલું છે; તે દોષ નથી, એમ જાણવું. એ પ્રકારે ત્રીજા ભાવ પૂજા જાણવી વળી બીજી પાંચ પ્રકારે પણ પૂજા છે તે બતાવે છે.

પાંચ પ્રકારની પૂજા.

પાંચ પ્રકારની પૂજા આ પ્રમાણે કહેવાય છે. ૧ પુષ્પ પ્રસુખની પૂજા, ૨ જિનેશ્વરની આજ્ઞા, ૩ દેવ દ્રવ્યનું રક્ષણ કરવું, ૪ ઉત્સવ અને ૫ તીર્થ યાત્રા આ પાંચ પ્રકારે જિનેશ્વરની ભક્તિ પણ કહેવાય છે. તે વિષે કહ્યું છે કે,

“પુષ્પાદ્યર્ચા તદાજ્ઞાચ, તદ્દ્રવ્ય પરિરક્ષણમ્ ।

ઉત્સવાસ્તીર્થ યાત્રા ચ, જક્તિઃ પંચવિધાજિને ” ॥૧॥

“પુષ્પાદિકથી પૂજા કરવી, જિનેશ્વરની આજ્ઞા માનવી, દેવ દ્રવ્યનું રક્ષણ કરવું, ઉત્સવો કરવા અને તીર્થ યાત્રા કરવી—એ પાંચ પ્રકારની જિનેશ્વરની ભક્તિ કહેવાય છે. ” ૧

જિનેશ્વરની ભક્તિ પાંચ પ્રકારે થાય છે. કેતકી, ચંપક જાંઘ, જીંઘ, શતપત્ર વગેરે અનેક પ્રકારનાં ઉત્તમ પુષ્પો તથા ધૂપ, દીપ અને ચંદનાદિ વડે પૂજા કરવી, તે પ્રથમ ભક્તિ કહેવાય છે.

આત્મજ્ઞાનનો સરસ—શુદ્ધ માર્ગ.

૨૫૩

મન, વચન અને કાયાએ કરીને જિનેંદગી આજ્ઞા પાળવી, એ બીજી ભક્તિ કહેવાય છે. જિનેશ્વરની આજ્ઞા એ સર્વ ધર્મકૃત્યનું મૂલ કારણ છે. જિનાજ્ઞા વિના સર્વ ધર્મકાર્યો નિર્થક છે, એમ બાળી ભય જીવોએ જિનાજ્ઞા પાલવાને ઉદ્યમ કરવો.

જિનેશ્વરની આજ્ઞા એ તપ, એ સંયમ અને દ્વાન માન એ આજ્ઞાથી સફલ છે. તે આજ્ઞા વિનાનો ધર્મ તે શાળના ફેાતરાની જેમ નિષ્ફલ છે.

તે આજ્ઞાથી રહિત એવા જીવો આ અનંત સંસારમાં ભમ્યા છે. અને જે જીવે આજ્ઞા અંગીકાર કરી નથી, તે જીવની ગતિ ફરીથી પણ તેવીજ થવાની.

દેવ દ્રવ્યનું સમ્યક્ પ્રકારે રક્ષણ કરવું,—વૃદ્ધિ કરવી, તે ત્રીજી ભક્તિ કહેવાય છે. આ સંસારને વિષે સર્વ પ્રાણીઓ પોતાના દ્રવ્યના રક્ષણને માટે તત્પર રહે છે, પરંતુ દેવ દ્રવ્યનું રક્ષણ કરવામાં—તેને વધારવામાં ઉત્તમ જીવોનીજ પ્રવૃત્તિ હોય છે. જેઓ દેવ દ્રવ્યના રક્ષણને માટે સારી રીતે પ્રવર્તે છે, તે પ્રાણીઓ આ લોક તથા પરલોકમાં સુખની પરંપરાને પ્રાપ્ત કરનારા થાય છે. જેઓ દેવ દ્રવ્યનું ભક્ષણાદિક કરે છે, તેઓ આ ઉભય લોકને વિષે અતિ ઘોર દુઃખના ભાજન બને છે. તે વિષે કહ્યું છે કે,

“જિન પ્રવચનની વૃદ્ધિ કરનારું અને જ્ઞાન તથા દર્શન ગુણોનું પ્રભાવક એવા જિન દ્રવ્યનું જે પુરૂષ ભક્ષણ કરે છે, તે અનંત સંસારી થાય છે અને તેનું રક્ષણ કરનાર ભવસંખ્યાના પ્રમાણુવાળો થાય છે.”

“જિન પ્રવચનની વૃદ્ધિ કરનારું અને જ્ઞાન તથા દર્શનના ગુણોનું પ્રભાવક એવા જિન દ્રવ્યને વધારનારો જીવ તીર્થંકરપણાને પ્રાપ્ત કરે છે, એમ પણ સાચું કહેલું છે.”

અહિં વૃદ્ધિ એટલે નવા નવા દ્રવ્યનો પ્રક્ષેપ કરવા વગેરેથી વધારવું, એમ સમજવું. તે પણ પંચર પ્રકારના કર્મોદ્ધાન રૂપ કુચ્ચાપાર

૨૫૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્ણને સદ્ગુણાપારના વિધિ વડે દ્રવ્યની વૃદ્ધિ કરવી. અવિધિ વડે ક્રેલી દ્રવ્ય વૃદ્ધિ ઊલટી હોષરૂપ થાય છે.

ચૈત્ય દ્રવ્યનું કે ઈ ભક્ષણ કરતો હોય તો તેની ઉપેક્ષા કરવી, એ ચૈત્ય દ્રવ્યના પવનારા સમજવો. ચૈત્ય દ્રવ્યના ભક્ષણ તથા રક્ષણ કરવા ઉપર સાગર શેકનો દૃષ્ટાંત શાસ્ત્રમાં પ્રસિદ્ધ છે. હવે ચોથી ભકિત કહે છે.

ચોથી ભકિત.

જે નિશ્ચયે કરી ભવ્યજીવો અઠાઈઉત્સવ, રનાત્ર, ચૈત્યખિંબની પ્રતિષ્ઠા, વગેરે ઉત્સવો કરે તથા શ્રીપર્યૂષણ પર્વને વિષે કલ્પસૂત્રની વાંચના પ્રમુખ શાસનની પ્રભાવના કરે, તે જિનશાસનની ઉન્નતિના હેતુ હોવાથી તે પણ જિનપૂજન કહેવાય છે. કહ્યું છે કે—

“ પ્રકારેણાધિકાં મન્યે ભાવનાતઃ પ્રજાવનામ્ ।

જાવના સ્વસ્થ દ્વાભાય સ્વાન્યયોસ્તુ પ્રજાવના ” ॥૧॥

“ કોઈ પ્રકારે ભાવનાથી પ્રભાવના અધિક છે એમ હું માનું છું; કારણ કે, ભાવના પોતાનાજ લાભને માટે થાય છે અને પ્રભાવના પોતાના અને બીજાના બંનેના લાભને માટે થાય છે. ” ૨

પાંચમી ભકિત.

તીર્થયાત્રા કરવી, એ જિનેશ્વરની પાંચમી ભકિત કહેવાય છે. શત્રુજય, ગિરનાર, અર્ધુદાયલ, અષ્ટાપદ, સંમેતશિખર, આદિ સર્વ તીર્થોને વિષે જિનવંદન કરવા અને તે ક્ષેત્રની સ્પર્શનાદિક કરવાને માટે જવું, તે તીર્થયાત્રા કહેવાય છે. એ તીર્થયાત્રા પણ જિનભકિત જ ગણાય છે. તે તીર્થોમાં શત્રુજય તીર્થ સર્વ તીર્થોને રાજ છે અને ત્રણ લોકમાં તેના જેવું બીજું તીર્થ નથી. કહ્યું છે કે—

“ નમસ્કારસમો મંત્રઃ શત્રુજયસમો ગિરિઃ ।

વીતરાગસમો દેવો ન ભૂતો ન જવિષ્યતિ ” ॥૧॥

આત્મજ્ઞાનનો સરદ—શુદ્ધ માર્ગ.

૨૫૫

“ નવકારના જેવો મંત્ર, શત્રુજયના જેવો ગિરિ અને વીતરાજના જેવો દેવ થયા નથી અને થશે નહીં. ” ૧

શ્રી શત્રુજય તીર્થના સ્પર્શવા પ્રસુખે કરી મહાપાપી પ્રાણીઓ પણુ સ્વર્ગાદિકના સુખને લોગવનારા થાય છે અને જે પુણ્યવંત પ્રાણીઓ છે તે અલ્પ કાળમાં સિદ્ધિપદને પામે છે. તેને માટે શાસ્ત્રોમાં ધણું ધણું કહ્યું છે. તેમ વળી કહ્યું છે કે—

“ ઝટેણંજત્તેણં અપાણણં વ સત્તજત્તાઞ્,

જો કુણ્ઠ સત્તંજે સો તદ્ધ જવે લહ્ઠ સિદ્ધિ ” ॥૧॥

છઠ્ઠ ભકતવડે પાણીથી રહિત સાત યાત્રા શત્રુજય પર્વત ઉપર કરનાર પ્રાણી ત્રીજે ભવે મુક્તિ પામે છે. વલી આ પ્રકારે જે મનુષ્ય દુર્લભ મનુષ્યભવ પામીને સિદ્ધાચળ તીર્થની યાત્રા કરીને પોતાનો જન્મ સફળ કરે છે, તેને ધન્ય છે! જે પ્રાણી તથા પ્રકારની યોગ્ય સામગ્રીના અભાવથી પોતે યાત્રા કરવાની શક્તિ રહિત છે તોપણ અન્ય યાત્રિકોની અનુમોદના કરે છે તેમને પણ ધન્યવાદ છે. જે પ્રાણીઓ શ્રીસિદ્ધાચળને પોતાની દૃષ્ટિએ અવલોકન કરે છે અને પોતાના શરીરના અંગો પાંગોવડે સ્પર્શે છે તેમજ ઋષભાદિ દેવોનું અર્ચન કરે છે તેઓ પણ અનેકશઃ સ્તુતિપાત્ર છે. પરંપ્રતિ યાત્રા સંખ્યે ઉપદેશ આપતાં નીચે મુજબ કહે છે.

ઘ્રુપુઃ પવિત્રીકુસ્તીર્થયાત્રયા । ચિત્તંપવિત્રીકુરુ ધર્મ વાંઝયા ॥

ચિત્તં પવિત્રીકુરુ પાત્ર દાનતઃ । કુલં પવિત્રીકુરુ સચ્ચરિત્રતઃ ॥

અર્થ— તીર્થયાત્રા વડે શરીરને પવિત્ર કરો, ધર્મ ઇચ્છા વડે ચિત્તને પવિત્ર કરો, દ્રવ્યને સુપાત્ર દાનવડે પવિત્ર કરો અને ઉત્તમ આચારના પાલનવડે કુલને પાવન કરો. આ પ્રકારે ઉપદેશ આપ્યા કરે તથા મુક્તિનગર પ્રાંત પ્રયાણ કરવા ઇચ્છતા લોકોને સુખે કરીને અર્ધોહણ કરવાને માટે ઉત્તમ પગથીયા રૂપ વિમલાચલ તીર્થને હું ક્યારે નેત્રયુગલ વડે નીરખીશ તેમજ સ્વશરીર વડે ક્યારે હું તે તી-

૨૫૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

થાંધિરાજને સ્પર્શવા ભાગ્યશાળી થઈશ. આ મારા જન્મ તીર્થના દર્શનાદિ વિના ફેાકટ બાય છે એ રીતે સ્વચિત્તમાં ભાવના ભાવે છે તેવા પ્રાણીઓ પોતાના સ્થાનકે રહેલા છતાં પણ તીર્થ યાત્રાના મહા ફળને પામે છે. જેઓ છતી સામથોએ યાત્રા કરતા નથી તેઓ દીર્ઘ-સંસારી જાણવા. શ્રી શત્રુઞ્જય ગિરિ ઉપર થોડું પણ ઠરેલું પુણ્ય મહા ફળદાયક થાય છે. વિગેરે હકીકત આગલા ૭મા ૮મા અંકોમાં બે લેખો વીસ્તારથી છે તેમાં જોઈ લેવું.

“ ભવ્ય પ્રાણીઓ તીર્થના માર્ગના રજવડે વિરજ પાપરહિત થાય છે. તીર્થોમાં જ્રમણ કરનારાઓ આ સંસારમાં જ્રમણ કરતા નથી. જેઓ તીર્થક્ષેત્રમાં દ્રવ્યનો વ્યય કરે છે, તેઓ સ્થિરસંપત્તિવાળા થાય છે અને ત્યાં જગત્પતિને પૂજનારાઓ ખીજઓને પૂજવા ચોગ્ય થાય છે. ” !

આ પ્રમાણે તીર્થ સેવાનું મહાફળ જાણીને ભવ્ય જીવોએ શ્રી શત્રુઞ્જયાદિ મહાતીર્થની યાત્રાને વિષે આદર સહિત થવું અને તેમાં પોતાનું દ્રવ્ય સફલ કરવું. વળી તીર્થની યાત્રા કરવાને ઈચ્છતા એવા ખીજ યાત્રાલુઓને સંબલ (ભાતુ) આપવા વિગેરેથી સહાય કરવી. તીર્થ યાત્રા કરનારે પોતાની યથાશક્ત બનતી રીતે ધનશેઠની જેમ તીર્થની ઉન્નતિ કરવી. જે ધનશેઠનું દ્રષ્ટાંત શાસ્ત્રમાં પ્રસિદ્ધ છે.

અપૂર્ણ.

સમગ્ર જૈન જાતિની ઉન્નતિનો ઉપાય.

(લેખક:-આબુ ચૈતનદાસજી બી. એ.એસ.સી. મહામંત્રી ભારત જૈન મહામંડળલલિતપુર)

હાલા બંધુઓ ! એક વખતે જૈન જાતિ લૌકિક તથા આત્મિક ઉન્નતિના ઉચામાં ઉંચા શિખર ઉપર હતી, અને અનેક રાજ્ય, રાજગણ, મંત્રી, રાજનીતિજ્ઞ, વ્યાપારી, શિલ્પી, તથા દેવ દેવી પણ ચોગ્ય માર્ગે જવા માટે તીર્થંકર ભગવાનની સેવામાં હાજર થતાં હતાં; પણ

સમય જૈન જાતિની ઉન્નતિનો ઉપાય.

૨૫૭

હાલ એવો સમય છે કે જૈન જાત કોઈ કોઈ બાબતમાં સંસ્કારની લાયક જાતિઓમાંથી હલકામાં હલકી જાતિમાં પણ ગણના કરવા યોગ્ય નથી આપણી જાતિ હાલ કોઈપણ ઉન્નતિના માર્ગ પર નથી અને એમાં હાલ એક નાનો પણ રાજ નથી, જેથી એવું પણ કહી શકાય કે, જૈન ધર્મ મોટા મોટા ચક્રવર્તીઓ અને માંડલિક રાજાઓનો ધર્મ છે. મેં એક વિદ્વાનથી સાંભળ્યું છે અને તે ખરું જ છે કે એક વખતે પૃથ્વી ઉપર જૈનોઓની સંખ્યા ૨૦ કરોડની હતી. ભાઈઓ! શું આપ જાણો છો કે આ વખતે એ સંખ્યા ઘટીને કયાં પહોંચી છે? પૃથ્વીના સર્વે ધર્મ માનનારાની સંખ્યા નીચે મુજબ છે, તે વાંચતાં શોક થાય છે.

૧ ઇઝાઈ ધર્મ (ખ્રીસ્તી ધર્મ)ની સંખ્યા ૪૧ કરોડ જેના છે, મુખ્ય દેશો ઇટાલી, ફ્રાન્સ, બેલ્જિયમ, સ્પેન, પોર્ટુગાલ, બ્રિટીશ એટો, જર્મની, ઑસ્ટ્રીયા, એશિયા, અમેરિકા, યૂરોપી, તુર્કસ્તાન, આબી-સીનીયા, જર્મની, ડેનમાર્ક, હોલાંડ, સ્વીડન.

૨ યાહુદી ધર્મ—યાહુદી ધર્મની સંખ્યા ૧ કરોડ ૨૦ લાખ છે, જે મુખ્યત્વે કરીને યૂરોપમાં છે.

૩ મુસલમાની ધર્મની સંખ્યા ૧૭ કરોડ ૫૦ લાખ છે, જે હિંદ, તુર્ક સામ્રાજ્ય અરબસ્તાન, પારિસ અને આફ્રિકામાં છે.

૪ હિંદુ ધર્મની સંખ્યા ૨૨ કરોડ છે, જે ભારતવર્ષમાં છે.

૫ બૌદ્ધ ધર્મની સંખ્યા ૩૨ કરોડ ૫૦ લાખ છે, જે ચીન, જાપાન, ફર્થર ઇન્ડિયા, નેપાલ, ભૂતાન અને લંકામાં છે.

જૈન ધર્મની સંખ્યા ૧૩ લાખ ૩૪ હજાર છે, જે કેવળ હિંદુસ્તાનમાં છે. આ મોટા દુઃખની વાત છે કે જ્યારે ખ્રીસ્તી ધર્મની સંખ્યા ૪૧ કરોડ છે, ત્યારે જૈન ધર્મીઓની સંખ્યા ફક્ત ૧૩૩૪૧૪૮ની છે. એ પરથી જણાય છે કે આપણી પડતી કેટલી લાયકર છે. ? મનુષ્ય જાતિની સમગ્ર ગણનામાં જૈન જાતિ ગણવા યોગ્ય નથી, એવી સ્થિતિ થઈ ગઈ છે !

૨૫૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આમ યત્નાનું શું કારણ છે ? તો તે જાણવું મહુ કઠણ નથી. જર્મનીના એક વિદ્વાનનું કહેવું છે કે, “ છેલ્લા અનેક સૈકામાં જે વિયત્તિઓ આપણને લોગવવી પડી છે તેનું કારણ આપણામાંજ છે અને તે એ છે કે આપણે આ માન્યતા છોડી દીધી કે “ અમારા સર્વે ભાઈઓની એક જાતિ છે, અને આપણે ઉદોગ સામાન્ય હાલ તરફ લગાડવો જોઈએ ! ! હાલ તો આપણી શક્તિ એક બીજામાં લડવામાં વ્યર્થ બગાડીએ છીએ, અને એક બીજાની યોજનાને અસફલ કરીએ છીએ. આપણા પૈસાને એક બીજાની સાથે સુકઢમો લડવામાં વ્યર્થ ગુમાવીએ છીએ અને એક બીજાની સાથે મળીને કામ કરવાનો અવસર આવે છે, ત્યારે ધનરહિત બની ચુપ થઈએ છીએ. આમ એક બીજાની શક્તિ નાશ કરવાનું પરિણામ એ આવે છે કે આપણે સર્વે જાતીય સ્વત્વને ખેંધ બેસીએ છીએ, તો આપણે એક બીજા સાથે મળી ઉચિત માર્ગ ઉપર ચાલવાથી અવશ્ય તે સ્વત્વને પ્રાપ્ત કરી શકીશું. હાખલા તરીકે રાજ્યભક્ત, શાંત, તથા નિયમાવલમ્બી જૈન જાતિના જેવી પ્રભાવશાલી જાતિને સ્થાનીક કે રાષ્ટ્રીય કૌંસિલોમાં પોતાના પ્રતિનિધિઓને માટે સ્થાન મેળવવામાં શી સુશ્કેલી પડે ? અને યોગ્ય જૈનોને ઉચ્ચી નોકરીનું પદ કેમ ન મળે ? જ્યારે આપણે સર્વે મળી એક જાતિની પેઠે સામાન્ય લાભોથી જોડાઈ એક જનસમુહના આકારમાં પ્રયત્ન કરીએ તો તે અવશ્ય મેળવી શકીએ. એક જાતિના સિન્ન સિન્ન સંપ્રદાયોના સ્વરૂપમાં અલગ અલગ મહેનત કરીએ તેમાં તો કદી મળે નહિ. સરકારને માટે એ ન્યાયી નથી કે જે કોમના એક ભાગને કાંઈક આપે અને બીજાને કશું નહિ. તેથી કોઈને સરકાર કાંઈ આપી શકતી નથી.

સજ્જનો ! પ્રત્યેક કામમાં એવો પણ સમય આવે છે કે લોકો ચોતરફથી આપણા તરફ જોઈ જાણે આપણને પતિત દશામાંથી ઉઠાડવા ચેષ્ટા કરે છે. મને ખાતરી છે કે હાલમાં જૈનોઓને તેવો સમય છે, માટે મારી પ્રાર્થના છે કે આપ લોકો જે જૈન જેવા ઉદાર ધર્મના માનનારા છો, તેઓ એક બીજાના હાલ માટે મહેનત કરો.

સમગ્ર જૈન જાતિની ઉન્નતિનો ઉપાય.

૨૫૯

અને સર્વે સામાન્ય કાર્યમાં એક સામાન્ય જાતૃસમૂહ બનાવવાનો ઉત્સાહ બતાવો. 'ભારત જૈન મહામંડળ' નો ઉદ્દેશ પણ જૈન જાતિની ઉન્નતિનો જ છે. સંસારમાં જેણે સત્યનો પ્રકાશ કર્યો, જેણે જીવનો અન્તિમ ઉદ્દેશ અને તે પ્રાપ્ત કરવાનો માર્ગ બતાવ્યો છે અને દરેક જીવ પ્રત્યે જાતૃભાવ બતાવવાનો જેણે ઉપદેશ કર્યો, તે ભગવાન મહાવીરના નામથી અને આ મહામંડળની તરફથી પ્રત્યેક ભાઈ તથા બહેનને હું અપીલ કરું છું કે આ જૈન જાતિના સામાન્ય લાલોને માટે પોતાના ઉદ્યોગોને એક કરો.

આપણે સામ્પ્રદાયિક નિયમોમાં મળી જઈ ઉદ્યોગ કરીએ, તો અવશ્ય કંઈક કરી શકીએ. આપણે એક વિશાળ વંશના ભાઈઓ છીએ. આપણો આત્મિક ઉદ્દેશ એક જ છે. ભૌતિક લાભ પણ એક છે. સ્વામી મહાવીરે જે જૈન ધર્મનો ઉપદેશ આપણને આપ્યો છે તેમાં જુદાપણું નથી, તો શા માટે આપણે એક બીજાએ શત્રુતા કરવી? કેટલાકનું માનવું છે કે ત્રણે ફીરકા એક કરવા એ અસંભવિત છે, પણ તેની મતલબ એમ છે કે એ ત્રણે સંપ્રદાયોના ધાર્મિક બિંધાસમાં જે મતલબ છે તે દૂર નહિ થઈ શકે, તેમાં હું પણ સંમત છું, પણ શું સમગ્ર જૈન જાતિના આર્થિક અને સામાજિક લાલોમાં સંબંધ રાખતી બાબતોમાં પણ સાથે મળીને પ્રયત્ન કરવો અસંભવ છે? નહિ. તેમાં કશી અડચણ કોઈને આવવાની નથી. માટે ભિન્ન ભાવને દૂર કરી સઘળાઓના જ લાલની બાબતમાં મળો ઉન્નતિ કરવાનો પ્રયત્ન કરો.

પ્રિય ભાઈઓ ! આપણામાં તો ફક્ત ત્રણ જ ભેદ છે. પરંતુ ખ્રિસ્તીઓમાં ૬ મોટા ભેદો છે, અને તેમાં પણ અનેક ઉપભેદ છે. અને તેમાં પણ મોટા મતભેદ છે. એક આમ કહે છે, તો બીજા તેનાથી ઉલટું જ કહે છે, તેનું વર્ણન કરવાથી મોટું પુસ્તક ભરાય, પણ ટુંકામાં તેના છ ભેદો નીચે મુજબ છે.

૧ ચર્ચ એન્ડ ઈંગ્લિંડ. ૨ રોમન કેથલિક. ૩ ગ્રીક ધર્મ. ૪ પ્રોટેસ્ટન્ટસ. ૫ પ્રેસબીટેરીયન્સ. ૬ નોન કોનફરમિસ્ટ. આ દરેકમાં મોટા મત ભેદ છે.

૨૬૯

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ પ્રમાણે ખ્રિસ્તિઓમાં મોટા મતભેદ છતાં આપણી પેઠે શિજતા નથી. તેમની ઘણી સંસ્થાઓએ એકતાથી કામ કરી પોતાની ઘણી ઉન્નતિ કરી છે અને જ્યારે કામ પડે છે ત્યારે એક બીજાની સાથે કામ ન કરતાં એક બીજા સાથે મળી જઈ બીજાનો પરાજય કરે છે. તે બાબતમાં આપણે શિખામાણુ લેવી જોઈએ. અને સંસારિક સામાજિક તથા ધર્મ પ્રચારના સામાન્ય કાર્યોમાં એક જાતિની માફક આગળ વધવું જોઈએ. આપ લોકોએ સાંભળ્યું હશે કે ઇંગ્લંડ તથા જાપાનમાં એવાં કુટુંબો છે, કે જેમાં પિતા, પુત્ર તથા સ્ત્રી વગેરે પ્રત્યેક વ્યક્તિના ધર્મ જુદા જુદા છે, પરંતુ તે સર્વે એક બીજાના ધર્મ પ્રત્યે પ્રેમથી વર્તે છે. આપણા દેશમાં પણ પહેલાં એવીજ સ્થિતિ હતી. એક કુટુંબમાં બૌદ્ધ, જૈન, વૈદિક વગેરે ધર્મોના માનવાવાળા હતા. હાલ યૂરોપાદિ દેશોમાં પણ ધર્મ અને જાતિઓમાં ભેદ અને ભાગ દેખાશે અને તે સુષ્ટિનો નિયમજ છે, પણ તેથી આ વાત નહીં ફહેલાય કે વ્યક્તિના લાલ માટે સામાન્ય લાલોનો નાશ કરી દેવડાં ત્યાંની સઘળી જાતિઓ સાથે મળીને કાર્ય કરે છે. જાતિનો ઉન્નતિથી વ્યક્તિની ઉન્નતિ અવશ્ય થાય છે, પણ એ જરૂરનું છે કે જાતિના લાલ માટે વ્યક્તિનો લાલ અવશ્ય છેડી દેવો જોઈએ.

આપ જરૂર માનજો કે મળીને રહેવાથી આપણી ઉન્નતિ અને જૂદા જૂદા રહેવાથી પડતીજ થશે.

જો આપણે આપણી જવાબદારીઓને સમજીએ, તો આપણા ધર્મ છે કે આપણે જૈન જાતિને સંસારની જાતિના ઉંચા સ્થાને પહોંચાડવી. આર્ય સમાજીઓએ મળીને પોતાની સંખ્યા વધારવાની જે પદ્ધતિ કાઢી છે, તેના આપણે પણ ઉપયોગ કરવો. સંસારના અનેક ભાગોમાં એવા ઘણા લોકો છે કે જે જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ જાણવા તૈયાર છે, અને જૈન ધર્મ પ્રત્યે ઘણું માન ધરાવે છે, તો એ લોકોને આપણામાં મેળવવાની અનુકૂળતા પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ. જૈન ધર્મ-સત્યના ધોરણે ઉભો છે. આર્થિક ધાર્મિક, અને નૈતિક

સમગ્ર જૈન જાતિની ઉન્નતિનો ઉપાય.

૨૬૧

ઉપદેશોથી પરિપૂર્ણ છે. અને એના ગ્રંથો અનુભૂત તથા વિશ્વાસજનક સિદ્ધાંતોથી ભરેલા છે. યુરોપ, અમેરિકા તથા જાપાનના લોકો આ વખતે સર્વેથી આગળ વધેલા છે, અને તેઓ સત્યનાજ આહુક છે. તેઓ પોતાના નિષ્પક્ષી વિચારોથી આપણને આદર સાથે આશા આપે છે, તો તેમની સન્મુખ જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતોને જુદી જુદી ભાષાઓમાં મૂકીએ અને લિન્ન લિન્ન દેશોમાં જૈન ધર્મ જાણનારા ઉપદેશકો મોકલીએ કે જેઓ ત્યાં જઈ આપણાં સત્ય ધર્મના ગુઠ રહસ્યો બતાવે, તો મને ખાત્રી છે કે દરેક દેશોમાં આપણા અનુયાયી થઈ જશે; અને તેઓ વખત જતાં પોતાના પુરૂષાર્થથી આપણા પવિત્ર ધર્મને આખી દુનીયામાં ફેલાવી દેશે. જો આપણે યોગ્ય પદ્ધતિથી કાર્ય કરીએ તો આ ઉદ્દેશ પ્રાપ્ત કરવો કઠીન કથી.

મંદિર વગેરે બનાવવામાં પૈસા ખર્ચવામાં આપણા લોકો બહુજ પ્રસિદ્ધ છે, પણ મારા નમ્ર મત મુજબ હવે આપણી ઉદ્ધારતાને બીજી તરફ પણ વાળવી જોઈએ, જેથી તે દ્વારા આપણે સ્થાયી લાભ મેળવી શકીએ. પ્રત્યેક જાતની ઉન્નતિનું પહેલું પગથીઉ અજ્ઞાન દૂર કરી જ્ઞાન વધારવું તે છે. જૈનીઓમાં કેળવણીના આંકડા જોતાં મોટો અફસોસ થાય છે. ૧૩૩૪૧૪૮ જૈનોમાં કેવળ ૧૪૩૭૭૫ લખી વાંચી શકેછે! અને તેમાંના ફક્ત ૫૦૩૬ અંગ્રેજી જાણે છે. સ્ત્રી કેળવણી તો દુઃખજનક છે, તે તરફ પહેલું ધ્યાન આપવું જોઈએ. તે તરફ તો આપણે જોતાજ નથી. આપણા ધનવાન લાઈઓએ ધાર્મિક અને નૈતિક કેળવણી એક સાથે આપવાને જૈન પાઠશાળાઓ, જૈન હાઈસ્કુલ, જૈન કોલેજ દ્વારા પ્રાથમિક તથા ઉચ્ચ કેળવણીનો પ્રચાર કરી પોતાના નામને અમર કરવું જોઈએ. યુરોપમાં ઇસાઈઓ દ્વારા ચાલતી ૬૮ મોટી મોટી કોલેજો અને હજારો સ્કુલો છે. આ હિંદુસ્તાનમાં પણ ફક્ત બાઈબલ શિખવવા ખાતર હજારો સ્કુલો મીશન ખાતાની છે. તો તે પ્રમાણે જૈનીઓએ પણ કરવું જોઈએ.

૨૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જે રીતે આપણે હિંદના લિન્ન લિન્ન ભાગોમાં દર વરસે દિગમ્બર, શ્વેતામ્બર અને સ્થાનિકવાસી કોન્ફરન્સો કરીએ છીએ, એજ રીતે એ પણ બહુજ જરૂરી છે કે આ ભારત જૈન મહામંડળને સામ્પ્રદાયિક ભેદ ભાવોથી રહિત એક “ સંમિલિત કોન્ફરન્સ ” બનાવી એને મેળવ્યા કરવી જોઈએ. આપણી સમગ્ર જાતિની ઉન્નતિને માટે માત્ર એજ ઉત્તમ માર્ગ છે. વળી સાથે સાથે આપણી જુદી કોન્ફરન્સો પણ ભર્યા કરવી. જે પોતપોતાના સંપ્રદાયિક લાભો કરશે; તેથી તેને પણ ઉત્તેજન આપવું. પરંતુ તેમાંજે વ્યર્થ વ્યય થાય છે તેને ઓછો કરવો જોઈએ. આ કોન્ફરન્સો વરસમાં ત્રણ દિવસ મળે છે. મોટા મોટા અને લાંબા લાંબા ઠરાવો કરે છે. પણ વ્યવહારમાં કાંઈજ નહિ. વળી એમાં કેળવણી સંબંધી, સામાજિક અને સાધારણ વિષયોના પ્રસ્તાવ સર્વને સામાન્ય છે. માટે તેને અમલમાં લાવવા ભારત જૈન મહામંડળના આશ્રય નીચે ત્રણે કોન્ફરન્સોએ શિક્ષિત અને પ્રભાવશાળી પ્રતિનિધિઓની એક કમિટી નીમી દેવી જોઈએ, જેથી કાર્યમાં ઘણી સુગમતા થાય. આ સંમિલીત પ્રબંધક કમીટી એક કાર્યકારીણી સંસ્થા હોવી જોઈએ. પ્રત્યેક કોન્ફરન્સના સામાન્ય પ્રસ્તાવોના કાર્યમાં તેણે પૂર્ણ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તથા જાતિ હિતના તમામ પ્રશ્નોને પોતાના હાથમાં લેવા જોઈએ. વળી તેણે સાંસારીક અવસરોમાં અધિક ખર્ચ કરવાની રીતિને ઓછી કરવાને, આજીવિવાહ, વૃદ્ધવિવાહ, કન્યાવિકૃય બહુવિવાહ આદિ કુરીતિઓનો નાશ કરવા માટે ઉદ્દેગ કરવો જોઈએ, અને ત્રણે કોન્ફરન્સને તે કાર્યમાં ભલામણ તથા પ્રવૃત્ત કરવી જોઈએ.

આ કમિટીએ એવો પ્રયત્ન પણ કરવો જોઈએ કે જેથી જૈનોના વર્તમાન પત્રોમાં અંદર અંદર કલહ અને ફાટફૂટ પડાવનારા લેખ પ્રકાશિત ન થાય. સમગ્ર જૈનજાતિના સ્ત્રી પુરુષોમાં કેળવણીનો પ્રચાર તથા સંસારમાં જૈનીઓના તત્ત્વજ્ઞાનનો પ્રસાર કરવાને માટે જૈન ગ્રંથોનો પ્રત્યેક ભાષામાં અનુવાદ કરાવીને વેંચવાનો અને લિન્ન લિન્ન સ્થાનોમાં મોટાં મોટાં જૈન

સમગ્ર જૈન જાતિની ઉન્નતિનો ઉપાય.

૨૬૩

પુસ્તકાલયો સ્થાપિત કરવાનો પણ ઉદ્યોગ કરવો જોઈએ. અનાથાલય, વિધવાશ્રમ, ચિકિત્સાલય, વગેરે ખોલવાને, અને જીવહિંસા અટકાવવાને તથા વનસ્પતિ આહારના લાભો સર્વ સાધારણમાં ફેલાવવાને પણ તે કમિટિ પ્રયત્ન કરશે.

જૈન જાતિ વ્યાપારને માટે પ્રસિદ્ધ છે. એ પ્રસિદ્ધિને કાયમ રાખવા તથા વધારવા ઔદ્યોગિક સંસ્થા સ્થાપન કરવી જોઈએ. આપણા યુવાનોને ઔદ્યોગિક, તથા કળા કૌશલ્ય સંબંધી શિક્ષા (કેળવણી) આપવાને વિદેશમાં મોકલવા જોઈએ અને નવી અને ઉત્તમ પદ્ધતિ ઉપર કારખાનાંઓ ઉઘાડવાં જોઈએ. અને ઓછામાં એ છી આપણી આવશ્યક ચીજો પૂરી કરવાને માટે યોગ્ય વસ્તુઓ હિંદમાં બનાવવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

લાઇઓ, ઉપર લખેલી સર્વ યોજનાઓ પૂર્ણ કરવા ઘણી મહેનત અને ઘણો વખત લાગે, પણ કરવા માંડવાથીજ કામ થાય છે. કેવળ વાતો કરવાથી થતું નથી. ઇસાઈઓનું એકતાને લીધેજ દુનિયામાં માન છે. તેઓ એક બીજાની વિરુદ્ધ થવામાં કે વાદવિવાદ કરવામાં પોતાની શક્તિ ગાળતા નથી, પણ બીજાને કોઈ પણ વર્ગના ખ્રિસ્તી બનાવવામાંજ મશગુલ રહે છે, તેનું અનુકરણ જૈનોએ કરવું જોઈએ. દરેકે પોતપોતાનાં પુસ્તકો વિસ્તારથી ફેલાવવાં જોઈએ. અને કોઈ કોઈદેશનો કોઈ પણ ભાષા જાણનારો માણસ જૈન ધર્મનું કોઈ પણ જ્ઞાન સહેલાઈથી મેળવી શકે તેવો પ્રયત્ન થવો જોઈએ. જો કોઈ અજૈન કોઈ પણ જૈન સંપ્રદાયમાં આવવા આહે, તો તેજ સમ્પ્રદાયમાં ઘાબડ થવા દેવો, પણ તેમાં ખેંચાખેંચી કરવી જોઈએ નહિ.

ઉપર એક કમિટિ નીમવાની જિના જણાવી છે, તે ત્રણે જૈન સંપ્રદાયના આગેવાનોની નીમવી જોઈએ. જેને માટે ઘણું કામો છે, પણ મારી સમજ અનુસાર હાલ એને નીચે લખેલાં કામો કરવાં બહુજ અગત્યનાં છે.

૧ જીવ હયાનો પ્રચાર--આ માટે દરેક ભાષામાં નાની નાની ટ્રક્ટો

૨૬૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રકાશિત કરાવવી અને ઉપદેશકો મારફત હિંદુસ્તાન તથા બીજા દેશોમાં પણ જીવદયાના બોધ અપાવવો. વગી રાજા મહારાજા અને સરકારને પ્રાર્થના કરવી કે પશુ પક્ષીઓ ઉપરનો જીવમ બંધ થાય પાંજરાપોષો ઉઘાડવી અને પશુના બળિદાનની રીત બંધ કરાવવા પ્રયત્ન કરવો.

૨ ત્રણે સંપ્રદાયે નાપત્રના સંપાદકોની એક બેઠક કરાવવી, જે જૈન સાહિત્યનો પ્રકાશ કરવા માટે વિચાર કરે, અને તેમને એ વાતનો આગ્રહ કરવો કે કોઈના પત્રમાં પરસ્પર નિંદા યુક્ત લેખો આવવા ન જોઈએ. એવા લેખો લખતા કે જેથી ત્રણેમાં એકત્રતા થાય.

૩ એક બેઠક અને સહાયક વ્યાપારી મંડળી સ્થાપી, ને તે દ્વારા એક સ્થાનની વસ્તુઓ તે સ્થાનના બે મુખ્ય જૈની ભાઈ આ-બા હિંદુસ્તાનમાં મોકલી શકે, તેની શાખાઓ જૈનોના પ્રત્યેક કેન્દ્ર-સ્થાનમાં રાખવી.

૪ ત્રણે સંપ્રદાયના વિદ્વાનોની એક મંડળી બનાવવી, જે જૈન મતનો પ્રચાર કરે; સંપ્રદાય મુજબ તેના ત્રણ ભાગ કરવા અને તે પોતાના સંપ્રદાયની વૃદ્ધિ અર્થે મહેનત કરે પણ એક બીજાને અડચણ ન કરે.

૫ કોઈ અકસ્માત કે ઝઘડો કામમાં કે ન્યાતો વચ્ચે ઉત્પન્ન થાય, તે અંદર અંદર સમજાવીને બંધ થાય તેવો પ્રયત્ન કરવો.

૬ ત્રણે કોન્ફરન્સો બની શકે તો એકજ સ્થાનમાં ભરવી.

૭ એક સંયુક્ત પરીક્ષાલેખ નિયત કરવું, કે જે દ્વારા સમસ્ત જૈન પાઠશાળાની પરીક્ષા કરવી સહેલ થાય. પોતપોતાના સંપ્રદાયને માટે ભણવા યોગ્ય પુસ્તકો અને પરીક્ષકો નક્કી કરવા, પરંતુ દફતર સર્વેનું એકજ રાખવું, અને પુસ્તકો છપાવવાનું કામ એકજ સ્થાનથી રાખવું.

૮ દેદાનુયાયી ભારત ધર્મ મહા મંડળે જે પ્રમાણે એક શાસ્ત્ર પ્રકાશીત સમિતિ ” સ્થાપિત કરી છે તેજ પ્રમાણે સારી પુણ્થી એક

વર્તમાન સમાચાર.

૨૬૫

ગૃથપ્રકાશક સંસ્થા ખોલવી અને તેના પોતાનો પ્રેસ રાખવો અને તે દ્વારા ત્રણે સંપ્રદાયોના ગ્રંથો શુદ્ધતાથી છપાવ, અને થોડી ક્ષીમતે વેચી શકાય તેમ કરવું.

હું મારા ભ્રમણથી અને પત્રવ્યવહારથી બાણું છું કે ઘણા બાઈચોને આ કાર્ય કરવા ઇચ્છા છે. જેઓ સમ્રમ જૈન જાતિની ઉન્નતિ ચાહે છે તેને મારી પ્રાર્થના છે કે આ કામમાં દીલ ન કરે, અને મને લાગે કે આ કામમાં કેવા પ્રકારની મદદ આપી શકશે. વેર બાંધવાથી, ઝગડા કરવાથી કે મુઠફૂંમા લડવાથી કદ્યાણુ થવાનું નથી. પણ વેર મટાડવાથી મૈત્રી કરવાથી એકત્ર થવાથી કદ્યાણુ થશે.

બાઈઓ, આપણી જાતિને સામાજિક, ઔદ્યોગિક અને આર્થિક ઉન્નતિના ક્ષેત્રમાં સર્વોત્તમ કરવા માટે બે બાબતની આવશ્યકતા છે. એકતો એ કે ધનવાનોએ કોયળી છોડી નામ અમર કરવું, અને વિદ્વાનોએ પોતાની જાતિના બહા માટે પોતાના શરીરને તે કાર્યમાં અર્પણ કરવું.

જોઈશું કે જૈન જ્ઞાતિમાં કેટલા વીર છે અને ભગવાન મહાવીર રાખીના કેટલા સાચા ભક્ત છે. જે જૈન જાતિનો જુડો ઉંચો કરવા ચાહે છે તેમણે હવે મેદાનમાં આવવું જોઈએ અને કાંઈ કરી બતાવવું જોઈએ.

તથાસ્તુ.

વર્તમાન સમાચાર.

મહેસાણા શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળાનો ઇનામ સમારંભનો જનરલ મેસાવડો.

તા-૧૯-૩-૨૨

જૈન એન્ડ્યુકેશન બોર્ડ તરફથી લેવાયલી પરીક્ષાના ઇનામ આપવાનો જનરલ મેસાવડો અત્રેના શેઠ પુરુષોત્તમભાઈ ગૌતમના પ્રમુખપણા નીચે ભરવામાં આવ્યો હતો. પ્રમુખ સાહેબે સ્વહસ્તે ઇનામો વહેંચ્યા બાદ પોતાના બાપણમાં જણાવ્યું કે સમગ્ર હિંદુસ્થાનના જૈન ધાર્મિક જ્ઞાનના ઉમેદવારો માટેની પરિક્ષામાં આ સંસ્થાના ૧૪) વિદ્યાર્થીઓએ શ. ૧૯૨)ની અને ૫) કન્યાઓએ શ. ૩૩)ની કુલ ૩૨.૨૨૫

૨૬૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જેટલી મુશ્કેલી સ્કમ મેળવી છે, એ આ મહાન સંસ્થાના નેતાઓ અને તેના વિદ્યાર્થીઓની કાળજી, ઉચ્ચ અભ્યાસ અને પ્રતિદિન થતી ઉન્નતિ જણાવે છે.

પરીક્ષામાં ૨૨ વિદ્યાર્થીઓ જેટલા તે સર્વ પાસ થયા, અને તે પૈકી ૧૬ વિદ્યાર્થીઓએ ધનામો મેળવ્યાં, એ બહુ ખુશી થયા જેવું છે, કોન્ડરન્સ બોર્ડ, શેઠ અમરચંદ તલકચંદ અને બાઈરનબાઈનો ઉપકાર માનવા ઉપરાંત મહેસાણા પાઠશાળાનું સંતોષકારક કામ વિગેરે અનેક મુદ્દા ઉપર જણાવ્યું હતું. મહેસાણા અને લીંચનાપત્રારેલા ગ્રહસ્થો આ સંસ્થાનું આવું ઉત્તમ કામ જોઈબહુ સંતોષપામ્યા હતા.

જૈન ઈગવણી ખાતાના નેતાએ પણ આ સંસ્થાનું ઉત્તમ કામ જોઈ ધનામ ઉપરાંત સેકડે ૨૦ ટકા આપવાં જણાવ્યું હતું.

જૈન પાઠશાળા—કન્યાશાળાઓને ખાસ લાલ.

ઘણીજ થોડી નકલો છે!

જલદી મંગાવો!

દેવસિરાઈ પ્રતિક્રમણ.

દરેક સૂત્રના સ્ક્રૂટ અર્થ સહિત.

અમારી સભા નીચે ચાલતી સામાયક શાળામાં આ સભાના મરહુમ પ્રમુખ વકીલ મૂળચંદ નથુભાઈએ વિદ્યાર્થીઓને જે જે અર્થની નોટ કરાવી હતી તે છપાવી બહાર પાડવામાં આવેલ છે. મૂળ શાસ્ત્રી અક્ષરે અને અર્થ ગુજરાતી સુંદર મોટા ટાઇપમાં છાપવામાં આવેલ છે. ઘણીજ થોડી નકલો બાકી છે.

પ્રથમથીજ જ્ઞાનનો બહુ ફેલાવો થવા સાડે આ પુસ્તક પડત કિંમતયો ઓછી કિંમતે કાંઈપણ નફા સિવાય વેચવામાં આવેલ છુટક નકલ રૂ. ૦-૩-૦ પોસ્ટેજ ૦-૧-૦- એક આનો.

અને પાઠશાળા કન્યાશાળાને માટે તેમજ પ્રભાવના માટે માત્ર રૂ. ૦-૨-૦ ની કિંમતથી આપવામાં આવશે.

રોયલ સોળ પેજ પાનાના નવ ફારમની સુંદર બાઈન્ડીંગ સાથે. ઘણીજ થોડી નકલો બાકી છે. જલદી મંગાવો. પાઠશાળા કન્યાશાળામાં ખાસ ચલાવવા લાયક છે.

શ્રી આત્માનંદ સભા ભાવનગર.